

שבוע ספורט

12.5.1986

בדרך
לאליפות
הכדורגל

עוד מבט
על הגמר־סל

נ.ב.א.: דאלאס
משתוללת

הגראנד־פרי
החל מתגלגל

סביב הכדור

מאיר ריפמן

נסים בכר היה אחד המאמנים המבוקשים ביותר בתקופה האחרונה – אבל כיוון שמיהר לסגור עם הפו־על ב"ש לעוד עונה אחת, נסגרו בפ־ניו כל ההצעות.

חבר בהנהלת ההתאחדות לכ־דורגל, הציע לבכר את נבחרת הנו־ער, אחרי ששלמה שרף הלך להפו־על ת"א, ואף הבטיח להשיג עבורו את הרוב הדרוש למינוי בהתאחדות. גם הפועל ת"א רצתה בבכר, לפני שמאמנה יצחק שניאור הלך לנבח־רת – ובמיוחד אחרי שעזב. במכבי נתניה דיברו עם בכר לפני שולצר סיכם שם על עוד עונה, אך אחרי שולצר הודיע על עזיבתו, שוב עלה שמו של בכר.

הפועל צפרירים חולון, שנותרה ללא מועמד, אחרי ששניאור הלך לנבחרת, שטחה בפני בכר את ההצ־עה לאמנה תמורת הסכום המפתה של 50 אלף דולר. כיוון שבכר סיכם על הישארותו בבאר־שבע, הוא היה מספיק הגון לדחות את כל ההצעות, למרות שהן היו מפתות מבחינה כס־פית וגם יוקרתית.

"איפה כתוב שכל הקבוצות שר־צו אותי, הן טובות יותר מהקבוצה שיש לי עכשיו בבאר־שבע?", אמר בכר והודה: "אני לא יכולתי לחכות. בבאר־שבע אני נמצא באמצע הדרך של העבודה שהשקעתי. אז למה לעזוב?"

נסים בכר. למה לעזוב?

משה סיני והקודים את שלום תקווה

משה סיני. שבחים בלגיים

עוד לפני שגילתה הקבוצה הבלגית סטאנדרד ליאז' את החלוץ שלום תקווה ממכבי נתניה, היא ביקשה לצרף לשורותיה שחקן יש־ראלי אחר. זהו "קפטן" הפועל ת"א משה סיני.

לפני כחצי שנה, כשסיני השתי־יך עוד לקבוצת בוורן הבלגית, הוא שיחק בליאז' במדי המילואים של בוורן, והרשים מאוד את אנשי המק־צוע של סטנדרד. בשיחת טלפון לבלגיה, אישר מנהל העסקים של ליאז', רוז'ה האנרוטה, שסגר את עיסקת העברת תקווה: "התלהבנו מאוד מסיני כששיחק נגדנו בליאז'. הוא שחקן טוב מאוד. המאמן השני של הקבוצה שלנו דיבר עמו, ורצה שיבוא לשחק אצלנו – אבל סיני לא רצה", אמר האנרוטה ל"מעריב".

האנרוטה ראה את סיני בשבוע שעבר ב"בלומפילד", במשחק הפו־על ת"א מול מכבי נתניה (1–1), ויש לו עליו רק מחמאות: "מי שהרשים אותי זה סיני, שלדעתי היה הבולט במשחק הזה. זה לא חדש, אחרי שר־איתי אותו בליאז'".

כיום משחקים בסטאנדרד ליאז' שלושה זרים (יוגוסלאווים) ושחקן מלוכסמבורג, שהתאזרח. כיוון שכל שלושת היוגוסלווים עוזבים בסוף העונה, יש באפשרות המועדון להח־תים בעונה הבאה שלושה זרים חד־שים. המנהל הבלגי גילה עוד כי המאמן הנוכחי של הקבוצה (גם הוא יוגוסלאווי) לא ימשיך בעונה הבאה.

הפטנט המיוחד של אלי ג'רבי

אלי ג'רבי. קיבל הצעה להמשיך

איך לשחק בקבוצה אחת ולהר־וויח משתיים? – הפטנט הזה שייך לשוער המשנה של מכבי נתניה, אלי ג'רבי, שצריך לקבל העונה כסף גם מקבוצת הפועל חדרה (ארצית).

בקיץ שחלף סיכם ג'רבי עם הפועל חדרה, אבל זו החליטה שלא לממש את ההסכם עמו. ג'רבי תבע את הפועל חדרה בבית המשפט, שפסק את דינו באחרונה, וקבע שחדרה תשלם לג'רבי 30 אלף דו־לר, עקב הפרת הסכם.

בחדרה נדהמו מפסק הדין והחליטו שלא לוותר. טענו שהוא הושג במעמד צד אחד, ולכן חדרה מערע־רת עכשיו על פסק הדין וטוענת שלג'רבי לא מגיע הסכום שנקבע.

אגב, ג'רבי קיבל הצעה להמשיך ולשרת את מכבי נתניה. ג'רבי הב־טיח להשיב בקרוב לסגן יו"ר האגו־דה, יצחק תשובה, ששטח בפניו את ההצעה.

מדוע עוזבים מומחי הנוער?

ראובן כהן. הציל את בית"ר ת"א

שלומי אדרי. הצליח בבית שאן

בעקבות הרחבת הסמכויות המקצועיות של גיורא שפיגל במכ־בי ת"א ויצחק שום בבית"ר ת"א, החליטו המאמנים האחראים על מחלקות הנוער בשני המועדונים – לעזוב את תפקידם ונכנסו בזה לר־שימת המאמנים הפנויים.

מדובר במאמן ראובן כהן, שעז־זב את בית"ר ת"א, ושלומי אדרי שעזב את מכבי ת"א. השניים עבדו בקבוצות אלו כמה שנים ונחשבים לבני־סמכא בתחום הנוער. הם הודי־עו על פרישתם, רק לאחר שהתברר להם ששפיגל ושום, קיבלו לעונה הבאה, אחריות ישירה גם על מחל־קות הנוער באגודותיהם.

ראובן כהן ואדרי שוקלים בחיוב אפשרות לחזור ולאמן בוגרים, בהת־אם להצעות שיקבלו. ראובן כהן אי־מן בסוף העונה שעברה את הקבוצה הבוגרת של בית"ר ת"א, והצילה מי־רידה לארצית, ואדרי אימן בעבר בהצלחה את הפועל בית־שאן, בצמ־רת הליגה הארצית.

שבועספורט

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: לוסי קזמיר, יגאל אופיר
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

מודעות: גילה שמידר טל: (03)439442

בשער

מיקי בן־שוטרית ב"פזה של ראגבי", אחרי הבקעת השער השני שלו בשבת האחרונה
(צילום: עדי אבישי)

מה בגליון

יעקב (יאנקה) אקהויז, "סותם החורים" של הפועל ת"א שהמרירות שלו הבשילה השנה – משיב מלחמה שערה ◘ חש על בשרו, העונה, את נסיונם המר של שחקנים שהיו לסמלים אצל ה"אדומים" – קבוצה שנודעת כ"ארץ אוכלת שחקניה" ◘ קובע: "שורש כל הרע בהפועל ת"א, הוא בבית ברנר. אין ניהול מקצועי. הכל חאפר" ◘ במשחק נגד חולון, היה פצוע ולא התלבש. עלה ליציע ותפס שם מושב של עסקנים. "איימו בפנייה למשטרה, כאילו מדובר בעבריינים שברחו ממעצר. אני בטוח שמי שנתן את ההוראה מתבייש על כך" ◘ בכל זאת הוא בדרך לאליפות

משה גורלי

כאשר עלתה על הפרק חזרתו של משה סיני מכוורן הבלגית, ששו מנהלי הפועל ת"א להיפטר, בהזדמנות חגיגית זו, מחמישה שחקנים – גילי לנדאו, בן־שטרית, שבתאי לוי, מוריס ז'אנו ויעקב אקהויז – ומהנטל הכספי המגולם בהם. למזלה של הפועל, טירפד המאמן יצחק שניאור את הניפוי ההמוני הזה.

בלי הגולים של בן־שטרית לא היתה הפועל נפרדת מנתניה, אך הקאם־בק האישי המרשים ביותר בקאם־בק הקבוצתי, שייך ללא ספק ליאנקה אקהויז. מי שגורש מתא הכבוד בבלומפילד, חזר כגדול אל הרשא של בלומפילד.

– מה קרה בדיוק?

"זה היה במשחק נגד חולון. הייתי פצוע ולא התלבשתי. אז עלינו, כמה שחקנים, לתא הכבוד שהיה ריק. פתאום הגיעה הוראה מגבוה להוציא אותנו, כי זה לא נאה ששחקנים יתפסו מקומם של עסקנים. כשבאו להוציא אותנו, אפילו איימו עלינו במשטרה, כאילו היינו עבריינים שברחו מתא מעצר.

למד מפרימו

קבוצה: הפועל ת"א מגיל 15. 14 עונות בקבוצה הבוגרת

נבחרת: 14 הופעות. הוזמן ע"י שוייצר בגיל 18.

תארים: אליפות (81, 86), גביע (83)

מאמנים: "אברהם בכר שגילה אותי, שוייצר שעיצב אותי. מנסל ומירימוביץ איתם הצלחתי בנבחרת".

סגנון: "מעריץ את הסגנון האיטלקי".

קבוצה: ליברפול.

שחקן: חוליט ומאראדונה

שחקן בארץ: "דוד פרימו – ממנו למדתי הרבה. אי אפשר היה לעבור אותו. וגם פייגנבוים ומלמיליאן".

העונה הגדולה: האליפות של 81'.

שערים זכורים: נגד באר־שבע במספרת; לויסקר, נגד מכבי נתניה, מ־20 מטר לחיבור; בדרבי נגד מכבי מ־16 מטר.

יאנקה אקהויז. לא הושב על הפועל ת"א (צילם: עדי אבישי)

מסרב להימחק

"אני ילד טוב, וכאן אוהבים לדפוק ילדים טובים"

כמו כל שחקן מבוגר מעוניין יאנקה, 31, בחוזה ארוך טווח, שיסדר לו ראש שקט לסוף הקריירה: "אני מעוניין בחוזה ל־3 שנים. אם לא, אבקש לעבור קבוצה".

– אחרי מה שקרה, אתה עדיין מעוניין להמשיך בהפועל?

"אני לא זורקתי את הגט. אני מוכן לעזוב, אך גם לנהל משא ומתן. אם נסגור בחיוב, תהיה חתונה, אם לא, נלך לרבנות. יש לי הרבה הצעות מקבוצות לאומיות ולא סגרתי לאף אחת את הטלפון".

– תו"ל?

מחייך: "קיבלתי כרטיס לגרמניה, לאחר שנבחרתי כשחקן המצטיין נגד מכבי נתניה. אולי אמצא שם קבוצה. או שאלך לבלגיה כי זה באופנה עכשיו".

– פעם זה היה רציני?

"לא. לא היו לי עתונאים שיגששו בשבילי. אבל אני לא צריך את זה. אני מאושר בחלקי. ארם אופטימי".

– הכדורגל לא סידר אותך בחיים.

"יחסית לאחרים ויחסית לתרומה שלי – לא. אני יודע שהייתי פראייר הרבה שנים. אני ילד טוב, וילדים טובים אוהבים לדפוק כאן".

יעקב אקהויז. רק לפני כמה חודשים הכל נראה כמו חלום באספמיה

זה היה מביש. אני בטוח שאלה שנתנו את ההוראה התביישו אחרי שהתקרר להם הראש".

– איך עזבת את הרכב?

"בתחילת העונה תיפקדתי היטב בתפקיד הקלאסי שלי – בלם אחורי. אחרי שהביאו את שובי גל, הוא שיחק קידמי וזאנה דפנסיבי וזה לא הלך טוב. שניאור החליט לשנות והציב את זאנה אחורי ואותי בקישור. כשזה לא הצליח, התחלתי לשמש כסותם חורים. שיחקתי מגן שמאלי וימני, עד שהמאמן החליט שאני לא מספיק טוב. ישבתי והתייבשתי על הספסל. אכלתי את עצמי. עשו לי טובה שנתנו לי להתלבש עם ה־16, כי לא רצו לקבור אותי כבת אחת".

– ואיך חזרת?

אקהויז מחייך במרירות: "דוביד נתן לי קומפלימנטים ב'חרשות' ושניאור כנראה רצה להוכיח לו שאני לא שווה, אז הוא הרכיב אותי נגד בני־יהודה. שיחקתי טוב ונתתי גול יפה מ־16 מטר. מאז יש לי אשראי".

המרירות של יאנקה הבשילה העונה לרצון לעזוב את הפועל: "הגיעו מים עד נפש. פעם איחרתי בשתי דקות למשחק והמאמן החליט לא להלביש אותי. זה שבר אותי. גם אחרים מאחרים לפעמים, אבל הרגשתי שאותי הם מחפשים, מין 'עליהום' כזה – שרציתי לפרוש מהפועל."

הפועל ידועה כארץ אוכלת כדורגלניה. מעט מאד, אם בכלל, גמרו יפה את הקריירה שלהם בקבוצה. לא, לא מדובר במשחק הוקרה חלילה, אלא בסוג פרידה מכובדת ממי שהיה סמל אגודתי, או משהו כזה. יאנקה מונה שמות: טיש, פרימו, פייגנבוים, חזום והדוגמא הטרייה: גילי. את הנסיון שלהם, שלו, החל אקהויז חש על בשרו העונה. כמו, התעשת בזמן. במערבונים מומחש הקטע הזה יפה, כשהגיבור הפצוע מוטל גוסס, אך בכוחות אחרונים אוסף את עצמו כשהוא שומע את צווחות ציפורי הטרף ממעל.

אז בבית־ברנר אין חלילה ציפורי טרף, אלא עסקנים בלבד. לפי אקהויז, הם שורש כל רע: "אין ניהול מקצועי, הכל חאפר. באים כל מיני עסקנים שמתחלפים כל שני וחמישי ולא מכירים בתרומה של שחקן לאורך השנים. ברגע אחד מוחקים אותך."

ואקהויז מסרב להימחק. בינתיים הוא משיב מלחמה שערה, שכללה גם 3 שערים כשבוע נגד בני־יהודה, בית־שאן והפועל פ"ת. מבצע נדיר לשחקני עורף בכלל ולחלוצי הפועל בפרט.

– גול יפה נתת נגד בני־יהודה.

יאנקה מחייך מבסוט: "כל הגולים שלי יפים. אני בא מאחורה ונותן טיל". מלך שערים הוא כבר לא יהיה, אבל אליפות שלישית (וגביע אחד) ב־14 שנות שירותו בקבוצה הראשונה, יש לו סיכוי לראות.

– זה בגלל שאתם באלה טובים או אולי האחרים פשוט גרועים?

"הקבוצה בשלה לאליפות מבחינת הקאדר שלה. אנחנו מאוזנים היטב ולכל שחקן יש מחליף ברמה טובה. הגענו לשיא בזמן הנכון. בנתניה לא עמדו בלחץ. הליגה לא טובה? – את זה אומרים אלה שלא מפרגנים. נכון שחסרות בתמונה מכבי ת"א וחיפה ובית"ר ירושלים, אך זה לא גורע מההישג שלנו".

לאקהויז עבר של 14 משחקים במדי הנבחרת הלאומית. בטורניר הנפל הקודם באוקיאניה, היה בין המצטיינים, אך עובדה זו לא נזקפה לזכותו בבניית הסגל לכשלון מס.2 באוקיאניה. אקהויז משוכנע שהנבחרת הפסידה גם את תרומתו: "אחרי שהצטיינתי, פתאום שכחו אותי. הנבחרת הפסידה שלא שירתתי אותה. הנסיון שלי יכול היה לתרום. לא זומנתי בגלל אינטרסים של עסקנים ופוליטיקאים. אולי עכשיו (וכאן עובר אקהויז לחיוך – מ.ג) שהמאמן שלי בהפועל מונה לנבחרת, הוא יזמן אותי שוב".

מוטיב הניהול הפארטאצ'י חוזר אצל יאנקה לכל אורך השיחה. אולם, הוא מוצא סיבה נוספת למצבו הרעוע של הכדורגל הישראלי: "העיתונאים עושים כאן מה שהם רוצים. שולטים במאמנים ובהנהלות. מפטרים וממנים את מי שהם רוצים. זה חלק מהמחלה של הכדורגל הישראלי. תראה למשל את מנסל ומיחיץ'. מנסל הצליח, אבל שמו לו רגליים, כי לא היה חבר של העיתונאים. מיחיץ' שהביא רק כשלונות, רצו למנות אותו פעם נוספת."

לא בכדי בוחר יאנקה את שתי הדוגמאות האלה. אצל מנסל שיגשג בנבחרת. זכור לו המשחק שביסס את מעמדו בה – נגד שוודיה בקדם הגביע העולמי 1980. יאנקה החל בבישול שער השוויון של דמתי. לנבחרת של מיחיץ', לעומת זאת, לא הוזמן.

בינואר השנה, הסתבך אקהויז (ליתר דיוק – סובך) עם שלושה מחבריו לקבוצה, סיני, לנדאו ושבתאי לוי, עם מס הכנסה. הארבעה היו על סף מעצר, לאחר שהפועל לא הפקידה את הערבות הנחוצה לשיחרור שחקניה. סכום הערבות הושג רק לאחר התערבותו של מזכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, שהורה לבנק הפועלים לערוב לארבעה. אקהויז עצמו לא בקי בפרטי הפרשה. הוא רק יודע לזהות את הסימפטומים של הכשל הניהולי האופייני שיצרו אותה.

יאנקה החל את העונה כקפטן, אך נושל לטובת סיני שחזר מבלגיה. אובדן הסרט ולאחריו אובדן המקום בהרכב לא פגעו, ואפילו היטיבו, עם פרנסתו. דווקא בתקופה ששניאור הושיבו על הספסל, נחתם עימו ההסכם הסופי שהעלה את שכרו ב־30% בכל הקשור למענקי נקודות. כך, למשל, הובטחו לו 45 אלף דולר, אם תצבור הקבוצה 50 נקודות (כבר יש) וכנראה עוד 10 אלפים דולר, מענק אליפות של שחקנים בכירים, דבר שנראה חלום באספמיה לפני מספר חודשים.

אקהויז מקובל כבחור שקט וחביב. רחוק מניסוחים בוטים וקשים. רק המשבר שפקד אותו העונה גרם לו להתנסח בחריפות. בראיון שנתן ל"ידיעות אחרונות" סיכם את התייחסותו לשתי הקבוצות שהוא לא במיוחד אוהב – עסקנים ועיתונאים: "לא מאמין לאף אחד. החלטתי שכולם שקרנים, גם הפועל וגם אתם העיתונאים, כל אחד והאינטרס שלו. שמעת על השיר של אריק איינשטיין 'עיתונאי קטן שלי', אני אוהב את השיר הזה, כל מילה בול.

– על עסקני הפועל עוד לא חיברו שיר.

"מה לעשות, זה החומר האנושי של העסקנים. נקווה שתהייה רעידת אדמה קטנה, ואחריה יבואו אנשים יותר נבונים". ■

איתותים מכל הכיוונים

יעקב אקהויז לא יודע אם לבכות או לצחוק. בעקבות החזרתו להרכב בכלל, והיכולת הטובה שהוא מציג בפרט. אקהויז קיווה לסיים את העונה בהפועל ת"א כשחקן ספסל, עובדה שתקל עליו את ההליכה ממנה. בעקבות הצלחותיו באחרונה, הוא חושש עתה שהפועל ת"א תעמיד קשיים גדולים בשיחרורו, כיוון שערכו ב"שוק השחקנים" עלה כיום.

הפריחה המחודשת שלו בהפועל ת"א – עושה את שלה. אקהויז קיבל באחרונה הצעות מכמה קבוצות בליגה הלאומית: בהפועל ירושלים רוצים אותו, והרבה בזכות המאמן דרור שוייצר. גם בבני־יהודה דאגו לשלוח לו איתותים, שרוצים אותו שם כבלם אחורי.

העובדה שהוא עושה העונה קורס מאמנים במכון וינגייט, הביאה לו הצעה בלתי רשמית מהפועל כפ"ס, דרך מאמנה שמעון שנהר, מדריכו בוינגייט. גם הפועל צעירים חולון מגלה בו עניין. הצעות לא חסרו לו גם מהליגה הארצית: למשל מהפועל קרית גת.

אקהויז לא החליט היכן ישחק בעונה הבאה, אבל מה שבטוח מבחינתו, שזה לא יהיה בהפועל ת"א. הוא כבר שלח את קודיו לאנשים בהפועל ת"א ואף דאג להבהיר שהיה זה שיחרור ללא תמורה.

(מאיר ריבמן)

ככה זה בעולם

סקר מיוחד של סופרי "מעריב" באירופה, על תנאיהם של הספורטאים באנגליה, צרפת, מערב גרמניה ודנמרק ■ מי פועל בתוקף חוק ספורט? ■ מי תומך כספית וכיצד? ■ באיזו מדינה נהנה הספורט מתקציבים ממשלתיים – ובכמה מדובר? ■ היכן יש מיניסטריון ספורט ומה תפקידו? ■ מהות היחסים בין הספורטאי למועדונו?

אנגליה: תעודות זהוי לחובבי הכדורגל

יוסף פינקלסטון (לונדון)

לבריטניה יש שר מיוחד לענייני ספורט, אך תפקידו הוא לייעץ ולעזור – יותר מאשר להסדיר את פעילותן של אגודות הספורט.

לפיכך, כאשר היכה ככדורגל האנגלי נגע החוליגאניות בספורט, הפציר שר הספורט בהנהגת הליגה לכדורגל וההתאחדות, לנקוט פעולה נמרצת נגד האלימות. בעקבות פנייה של ראש הממשלה, מארגרט תאצ'ר, ביקש שר הספורט ממועדוני הכדורגל באנגליה להנהיג חברות במועדון לכל האוהדים, כדי שכל אוהד יהיה ניתן לזיהוי, באמצעות תצלום ופרטים אישיים. אך רוב מועדוני הכדורגל סירבו לנקוט בצעד כזה, בטענה כי הרעיון איננו ניתן לביצוע.

תאצ'ר ושר הספורט שלהם זעמו על תגובת המועדונים, אך עמדו חסרי־אונים מולם נוכח סירובם לשנות את עמדתם. אך הממשלה בכל זאת נקטה פעולה, בכך שאסרה על מכירת אלכוהול בתחומי האיצטדיונים לכדורגל. למשטרה נאמר לנקוט בפעולה נגד כל חובב כדורגל שיתפס כשנשק התקפי על גופו, או אם יגיע למשחקים מצוייד בפחיות בירה.

שר־הספורט נתפס ככלי בלבד – גם הוא ללא אמצעים של ממש לפעול.

ענפי־הספורט הפחות־פופולאריים מרוצים ממנו, שכן הממשלה נותנת סיוע כספי לגופי־ספורט מסויימים, הזקוקים לעזרה. מעמדו של שר הספורט נמוך מאוד מבחינת יוקרתו בממשלה, ובדרך כלל, מישרה זו מאויישת בידי רמות פוליטית זוטרה.

הכוח נתון בידי ההתאחדות לכדורגל והליגה. להתאחדות לכדורגל שליטה כללית על הענף, מקצועני וחובבני כאחד, ואילו הליגה לכדורגל חולשת על המועדונים המקצועניים בלבד. כל ענף ספורט באנגליה נשלט בידי התאחדות משלו. הממשלה כמעט שאינה מתערבת.

עם זאת, החוק האנגלי מגן על ההתאחדות מפני התקפות בלתי־הוגנות. בעבר נעשו בפרלמנט ניסיונות להפסיק את תחרויות האיגרוף, בשל פציעותיהם הקשות של מתאגרפים צעירים, אך כל הניסיונות לשים קץ ל"ספורט האציל" נכשלו.

לפני בית המשפט הובאו כמה מקרי פציעה שגרם שחקן ראגבי אחד לרעהו, ונפסקו פיצויים לטובת הנפגע. בכדורגל לא היו עד כה מקרים כאלה.

הפארלמנט מניח בידי התאחדויות הספורט סמכות מלאה להעניש ולגרש ספורטאים, והיו מעט מאוד מקרים של שחקנים שפנו לערכאות וזכו. לא נעשה כל צעד לצמצם את כוחן של התאחדויות הספורט, למרות העובדה, שבכדורגל, למשל, רוב יושבי־הראש של המועדונים הם אנשים עשירים, שמעולם לא שיחקו בעצמם – אך הם נהנים מהתהילה הכרוכה בניהול המועדונים היוקרתיים.

השיטה האנגלית היא, לאפשר חופש כמעט מוחלט ולתת פריווילגיות להתאחדויות השונות, עם מעט מאוד מעורבות מצד הממשלה. הציבור הבריטי מעוניין, שהמצב ימשיך לחיות כזה.

מערב־גרמניה: חוק פילוסופי, ללא שיניים

זיגמונד שפיגלר (דואיסבורג)

יש חוק ספורט במערב גרמניה, אבל הוא נוגע לתחומים לא מקצועיים וקובע שיש למשל, לתת חופש פעולות לכל מי שרוצה בכך. במלים אחרות: החוק הזה הוא כללי מאוד, "פילוסופי" יותר מממשי, ואיננו קובע, למשל, את מהות היחסים בין ספורטאים לרשויות.

בכל מפלגה בגרמניה ועדת ספורט וכמובן שגם בבונדסטאג, הפרלמנט הפדראלי, יש ועדת ספורט – אלא שהיא עוסקת, לעתים, בעניינים מאד כלליים ובסמכותה להמליץ בלבד, בעיקר כשמתעוררות בעיות בעלות כהיבטים פוליטיים, לקשרי הספורט של גרמניה.

למשל: לאשר הוחלט על החרם האולימפי על מוסקווה, ב־1980, התכנסה ועדת הספורט של הבונדסטאג והמליצה על כך. לעומת זאת, לא יתכן שועדת הספורט של הפרלמנט תתכנס אחרי הפסד של נבחרת הכדורגל, למשל, ותקיים בה דיון או שתושמע דרישה להקמת ועדת חקירה בנושא הזה...

שר הפנים, על פי הנהוג בגרמניה, מטפל גם בענייני הספורט ויש לו מחלקה מיוחדת לכך במשרדו. אבל הוא ממונה רק על היבטים מאד כלליים ובוודאי שאין לו מה לומר לאיגודי הספורט המקצועיים. כל שבעה אנשים יכולים להקים לעצמם איגוד ספורט ולהירשם אצל רשם האגודות ואצל נוטריון. בגרמניה יש התאחדות ספורט כללית, המאגדת גופי ספורט אחרים, לרוב עצמאיים, בתחומי הספורט הדו־כבני.

העיריות חייבות לאפשר למועדוני הספורט לפעול במיתקנים שברשותן, אבל כל מועדון חייב להיות רשום בעירייה שלו. בכל עירייה מחלקת ספורט ובכל אחת ממדינות הפדראציה הגרמנית התאחדות ספורט מקומית, אזורית.

מאמנים אזוריים יש בכל ענף, כמעט – ועל פי המקובל, משמשים המורים בבתי הספר, בבחינת מגלי כשרונות ומפנים את הספורטאים הצעירים המוכשרים למאמנים האזוריים.

אין בגרמניה התייחסות לגבי היחסים שבין ספורטאים לרשויות הממשלתיות, למשל במה שנוגע להזמנת בדיקות רפואיות או רישוי של מאמנים. העיסוק בספורט עממי הוא בנפרד מהעיסוק בספורט תחרותי. מועדוני הספורט הם שממונים על הספורט התחרותי.

לממשלה הפדראלית אין תקציב מיוחד לספורט. התמיכה בספורטאים ובענפים נעשית באמצעות קרן ציבורית ע"ש המיליונר נקרמן, עליה חולשים גופי הספורט הגדולים והועד האולימפי הגרמני.

דנמרק: פעילות של פנאי, בעיקר

אסתר אורלשטן (קופנהגן)

קשה להגדיר את מעמדו של הספורטאי הדני: הוא איננו שכיר ואיננו עצמאי, הוא חבר במועדון ספורט – וחפשי לנהוג כרצונו, כל עוד אינו עובר את החוק המקומי או את המחוייבות שנטל על עצמו, מרצונו.

כל עוד מדובר בספורטאי חובב, אין לו בעיות עם מס הכנסה מכיוון שאין מדובר בהכנסות אלא בהוצאות שנכפות עליו מבורח התביבור־עיסוקו בשעות הפנאי. לרוב מדובר בהוצאות שהספורטאי הזה מממן מכיסו הפרטי.

לא כך כשמדובר בספורטאי מקצוען – ובדנמרק לרוב מדובר כאן בהקשר לכדורגל. שכרם של השחקנים, יחד עם המקובל בדנמרק, הוא משמעותי ולפיכך חלים על הספורטאי המקצוען חוקי המיסוי, כמו על שאר אזרחי דנמרק.

אין הספורטאים הדנים נהנים מהטבות מיסוי מיוחדות. מועדון או איגוד ספורט שאינו גורף רווחים מעיסוקו, אינו נדרש לשלם מיסים.

רוב המועדונים וארגוני הספורט הדניים זקוקים לסיוע כספי, למימון פעילותם – והם אמנם נתמכים מתקציבי המועצות העירוניות.

הספורט, נחשב בדנמרק למעילות של שעות הפנאי וההוצאות הכרוכות בעקשר זה ממומנות בידי חברי המועדונים או המועדונים עצמם, אם יש להם תקציב ואם מצאו ספונסרים, או שהם נתמכי קרן התרבות, שמעניקה מענקים.

משרד התרבות הדני חולש גם על ענייני הספורט ומחוקק את החוקים הנוגעים לספורט. כל חוקת הספורט נכללת בחקיקת המדינה. המשרד משתף פעולה עם איגוד הספורט הדני הכללי, D.I.F, הפועל משנת 1896. האיגוד משמש למעשה מתווך בין הרשויות לספורטאים, ותחת כנפיו מאורגנים כל ארגוני הספורט.

האגודות, בכל הענפים, ממומנות מדמי חברות ומתמיכת המועצות העירוניות. רק כשמדובר בספורט עילית, נכנסים לתמונה התקציבית הספונסרים הגדולים.

בכדורגל מגיעים הכספים מהטיפוטו המורים. מועדוני וארגוני הספורט הדניים ממומנים בידי גורמים של הקהילות העירוניות שמתפקידם לארגן את פעילות הפנאי, בתחומי החינוך למבוגרים, קורסי בוקר או ערב, או חוגי תרבות. שאר הכספים לספורט מגיעים מדמי חברות.

העיריות והמועצות מעמידות את המיתקנים (איצטדיונים, אולמות) לרשות המועדונים ודואגות גם לציוד הדרוש. יש מועדונים שרכשו ציוד משלהם.

באופן כללי, מצב הספורט בדנמרק מזכיר את המצב בישראל , לבד מהעובדה שבדנמרק אין מדובר במרכזים דוגמת מכבי והפועל, המזוהים גם באורח פוליטי.

כללית יש לציין שאפשרויות המימון של פעילות הספורט וההיצע העומד לרשות הספורטאי הדני הוא טוב יותר משל עמיתו הישראלי. לעומת זאת, הספורט בדנמרק הוא עיסוק יקר מאר מכיוון שמרבית הפעילויות הן פעילויות שמחייבות אולמות, עקב תנאי מזג האויר.

תנאי הספורט בשאר מדינות סקנדינביה, דומים – רק בשוודיה, תקציב הספורט הוא חלק מתקציב הממשלה.

צרפת: פיקוח ממשלתי על כל דבר

תמר גולן
ואבי אסולי (פאריס)

בצרפת קיים מיניסטריון מיוחד לספורט, ושר היושב קבע בממשלה. הוא ממונה לא רקעל הפעילות הספורטיבית והפיסית, אלא גם על פעילויות נוער ונופש. שר הספורט הוא גם האחראי על הפיקוח המשפטי והאחר על אגודות הספורט השונות. בצרפת רשומים כ־100 איגודים שונים של ענפי ספורט.

הפיקוח הממשלתי על הפעילות הספורטיבית הוא ניכר, וגם התקציב גדול – אך העוסקיםבספורט טוענים שאינו מספיק... המימון של הפעילויות הספורטיביות, הנופשוהפנאי נעשה עתה בעיקר דרך הרשויות המקומיות והעיריות, וזאת לאחרשהמימשל הסוציאליסטי תוקק חוקים של דה־צנטראליזאציה. כן מקציבה כל רשות מקומית סכומים מתקציבה שלה, לפעילות הספורט.

משרד הספורט הממשלתי מממן את הכשרת המדריכים, המקבלים אתהדיפלומה שלהם מהממשלה.

תקציב משרד הספורט לשנת 1988 הגיע ל־2,253 מיליארד פראנקים, שהם 0.2% מהתקציבהכללי של המדינה.

מעמד האגודות מעוגן ב"חוק 1901", וכשמו כן הוא: חוק שנכנס לתוקף ב־1901 והקובע את מעמדןשל כל האגודות שלא על מנת לקבל רווח, והמעניק להן הקלות ניכרות במיסוי. הוחייבות בניהול ספרי־חשבונות ובהגשת דו"חות כספיים, אך אינן רשאיות לצבור או לחלקרווחים.

קיימות בצרפת שלוש דרגות עיקריות של מדריכי ספורט, כאשר הדיפלומות הן ממשלתיות,והלימודים מתקיימים במוסדות מוכרים. הדרגות הן: INITIATEUR – הדרגה הנמוכה ביותרשל מדריכים, לעוסקים בספורט כחובבים: מאמן ומאמן לאומי. לדוגמה: כדילאמן קבוצת כדורגל מקצוענית בליגה הלאומית, חייב מאמן להיות בעל הדרגההגבוהה ביותר, ולעבור הכשרה מתאימה.

איש אינו רשאי לאמן קבוצה בלשהי אם אין לו דיפלומה מתאימה. ניתן להעמידלדין כל מדריך שעובד ללא רשיון והסמכה מתאימה.

חשוב לציין כי בצרפת פועלים 150 אלף מועדונים עם יותר מ־11 מיליון בעליתעודות הסמכה כלומר: כל אזרח חמישי במדינה זו הוא בעל תעודת הסמכה בלשהי. כל אחד מהם משלם מס שנתי לאגודה או למועדון שלו. ספורטאי שנפצע במהלך פעילות ספורט, אימון או תחרות, הוצאות הריפוי ממומנות בידי הביטוח הלאומי.

גם החובבים "מכוסים" בידי המס שמשלם המועדון – מסתובה – שמהוה למעשהביטוח. אולם, מרבית החובבים נהנים מהביטוח הסוציאלי, זיכוי ממיסים שהםמשלמים במקום העבודה הקבוע שלהם. לדוגמא: אם כדורגלן־חובב הוא גם עובד בבית חרושת, הוא זכאי לביטוח לאומי בזכות המיסים שהוא ומעבידו משלמים.

המיקצוענים "מכוסים" מכוח המיסים שמשלם עבורם המועדון, וניכוי המס ממשכורתו. שיעורי הניכוי הם בדרך כלל: 6% ביטוח לאומי, 2.3% ביטוח אבטלה, 0.67% קרן פנסיה.

לחובבים אין, עקרונית, הכנסות מפעילותם הספורטיבית.

המיקצוענים משלמים מס הכנסה כמו כל אזרח אחר – על־פי הצהרת המס שלהם. אולם הסיכולים להגיע להסכם עם המועדון שזה ישלם את מס ההכנסה בערם.

מתקני הספורט פתוחים, מכוח החוק, לפי החלוקה הבאה: בשעות הלימודים – במשך היום – ללימודי ספורט במסגרת בתי הספר, ורק לאחר שעות הלימודים, לשימוש אגודות הספורט.

המימון לבניית המתקנים ניתן באורח בלעדי על־ידי המועצות של המחוזות. רק מתקנים לשימוש ממלכתי, כמו איצטדיונים למשחקי הנבחרות הלאומיות לכדורגל, ממומנים ישירות מתקציב המדינה. ■

ישראל: "הסיכויים שואפים לאפס"

הכנסת תחלה בימים אלו את מושב הקייץ שלה ולקראת זאת, חידשו ראשי הספורט בישראל את מאמציהם לשינוי משמעותי בהצעת "חוק הספורט", כפי שנוסחה והוגשה לאישור. בפגישה עם יו"ר ועדת החינוך של הכנסת, נחמן רז (מערך), מסרו יו"ר הועד האולימפי יצחק אופק, המ"מ שלו יצחק כספי וסגנו עוזריקם מילצ'ן, נתונים שונים. רז הבטיח, לדבריהם, לברוק עם המשרדים הממשלתיים הנוגעים בדבר, בעיקר משרד האוצר, אם דרישותיהם של מוסדות הספורט, שמשמעותן גם הקצאת משאבים כספיים, יתקבלו. אם כך יהיה – יהיה חוק ספורט לישראל. אם לא – קרוב לוודאי שהרעיון ייגנז מחדש.

"27 שנה לא היה חוק כזה. אם לא יחולו שינויים בהצעת החוק הקיימת כבר בכתובים, יתכן שיעברו עוד שנים ללא חוק ספורט", אמר יו"ר הועד האולימפי, יצחק אופק. הוא נשמע פסימי בעניין הזה והוסיף: "הסיכוי, כרגע, שואף לאפס".

אופק מסר כי נבדק ונמצא שההקצאה הממשלתית לספורט, השנה, היתה 0.0000015 אחוז מתקציב המדינה. מוסדות הספורט דורשים בעיקר תיקצוב הביטוח לספורטאים והבדיקות הרפואיות וכן יש להם עוד דרישות, הנוגעות להגדרת היחסים המשפטיים־כספיים בין הספורטאים לאגודות (מבחינת מס הכנסה, למשל).

"שבועספורט" של "מעריב", בעזרת סופרי העיתון באירופה, בדק את המצב בעניין חוקי הספורט בארבע מדינות – אנגליה, דנמרק, צרפת ומערב גרמניה. הנתונים בהחלט מספקים חומר למחשבה, אולי לחקיקה.

אלי אוחנה: להרוויח כסף

תעודת זהות
תאריך לידה: 1.2.64
גובה: 1.80 מ'
משקל: 75 ק"ג
מקום לידה: ירושלים
מקום מגורים עתה: בו מכלן, בלגיה

בלגיה / ישראל
בלגיה: "משעממת"
ישראל: "אין כמוה"
ירושלים: "מה על העיר הזאת"

דעות
לתת אגרוף: "אם אוכל – להרבה אנשים. מין – חבל לתת להם את העונג ששמם יוזכר בעתון
ללחוץ את היד: למנחם בגין
שונא ששואלים אותך: "כמה אני מרוויח"
על העתונות בארץ: "לפעמים לא אמיתית, לפעמים טובה מאוד"
פרסום: "טוב, כל זמן שלא מאבד פרופורציות"

אורי מלמיליאן
"הכוכב הכי גדול בארץ ב-15 השנים האחרונות"

פנאי
ספורט אחר: סנוקר
קולנוע: הרבה
שחקן קולנוע: ג'ק ניקולסון
שחקנית: קים בסנג'ר
ספרים: "בדרך כלל קלים"
תיאטרון: לא

אהבות קטנות

כלבים
"אבל כרגע לא יכול לגדל"

אכזבה
"ההרחקה באוסטרליה"

שונא
לקום בבוקר

חיים/ עסקים
"לעשות מה שאתה רוצה וגם להרוויח מזה כסף"
עסקים: מאוד מעניין אותי. רוצה לעסוק בזה.

פוליטיקה
"מתעניין מאוד ולא רק בארץ"
פוליטיקאי: מנחם בגין

על כדורגל

רגע השיא

כדורסל +

משה לרר

הערב זה ייגמר כבר במספריים

12 שניות לסיום המותחן השני באוסישקין, נזכרתי במה שאמר פעם מיקי ברקוביץ', כשהיה במיטבו: "עברתי במקרה ושמעתי רעש. נכנסתי, הכדור נפל לי ליד – זרקתי וזהו. המשחק נגמר".

זה כמעט מה שקרה לו גם ביום שני השבוע, באוסישקין, אלא שהפעם היה לו פארטנר מזליטיקר לא פחות ממנו. קוראים לו זלוטיקמן. ואם למישהו מגיע לסחוב את מכבי כל הדרך למשחק שלישי ומכריע על התואר – אין ספק שזהו חיים זלוטיקמן, האיש של הפועל בשבועות האחרונים, למעשה בכל המשחקים המכריעים עד כה.

12 שניות לסיום, וכבר בשלב ההארכה. מכבי בפיגור של נקודה; למיקי יש אפשרות של קליעות מעונשין. לקחת או להוציא את הכדור מקו החוץ? זו השאלה, שכל מאמן חייב להשיב עליה בתוך שבריר של שנייה. האוהדים ביציעים יכולים להתווכח עמוק עמוק אל תוך הלילה. אך שם במגרש, שם דרושה החלטה צ'יק צ'אק.

יש מין תיאוריה האומרת כי קבוצה בפיגור – חייבת לנצל את אופציית הקליעות, מה עוד שעל הקו עומד מיקי ברקוביץ', איש עם יד טובה והרבה נסיון.

רלף קליין, שקט מאוד וממש ילד טוב ירושלים אחרי הקטסטרופה שאירעה לו במשחק הראשון ביד־אליהו, הלך על זריקות. מיקי קלע את שתי הנקודות, העלה את מכבי ליתרון ועכשיו נותרו לו ולקבוצתו 12 שניות של תפילה. הכדור היה כבר כמעט בשליטת מכבי, אך הוא יצא לחוץ, 4 שניות לשריקה.

היה ברור שיחפשו את זלוטיקמן. גם אני הייתי מחפש אותו אילו הייתי במגרש. ג'ונתן דלזל נזכר בקשר החיפני שהיה בין השניים לפני כמה עונות, מסר לו את הכדור וזלוטיקמן עשה למכבי מה שעשה מגי להפועל במשחק הראשון.

הוא ניצח.

חיפשתי וחיפשתי כל השבוע כמה פנינים למדור הזמני שלנו "פקה פקה", אך לא מצאתי. שתי הקבוצות התייחסו בכבוד האחת ליריבתה; השחקנים – אולי מודעים לגודל המעמד ולאחריות מאחורי המילה הכתובה. מובן שכל צד ניסה למשוך את השמיכה לצד שלו: מכבי – לסיים את הסידרה בשני משחקים; הפועל – להאריכה לשלושה. אך בסך הכל היה זה ויכוח תרבותי שעמד על רמה די טובה, שלא הזכירה במאומה את האירועים החריגים מה"דרבי" הראשון, זה שבו פישל רלף בצורה רצינית עד שנזקק לאלף התנצלויות.

הפועל יכולה לחיות גאה על כך שלא נוצחה העונה בביתה. "לא היינו יכולים להרשות לעצמנו שמיקי ברקוביץ' יחתוך את הרשתות כאן, במגרש שלנו באוסישקין", אמר לי מישהו שמבלה זמן רב במקום. מישהו אחר אף הוסיף שהיתה תכנית חירום במקרה של נצחון מכבי: לכבות את האורות, כך שלא יראו היכן בדיוק ממוקמות הרשתות...

הערב, שוב ביד־אליהו, יקרו שני דברים: מישהו יתעשר בכ־200 אלף דולאר ומישהו גם יוציא את המספריים מהנרתיק ויחתוך את רשתות הסלים. מי שתכנים לקופתה את הסכום הלא־מבוטל הזה תהיה מכבי ת"א; לא ברור רק מי תשתמש במספריים.■

לינטון טאונס (עם הכדור) מול וילי סימס, בתחילת השבוע ב"אוסישקין". הערב, אולי, אופרה אחרת (צילום: עדי אבישי)

בארי לייבוביץ' (מימין) בחברת חיים זלוטיקמן. דימיון מסויים

התואר האחרון של הפועל? – באפריל '69

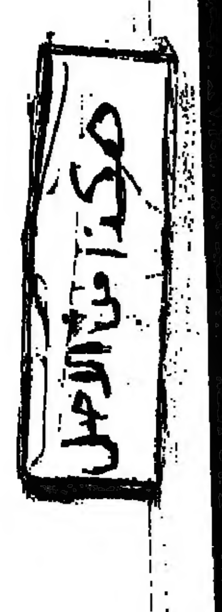
הלכתי אל העתונים הישנים לראות מתי היתה הפועל אלופה בפעם האחרונה. מצאתי את זה בכרך "מעריב" של שנת 1969, חודש אפריל.

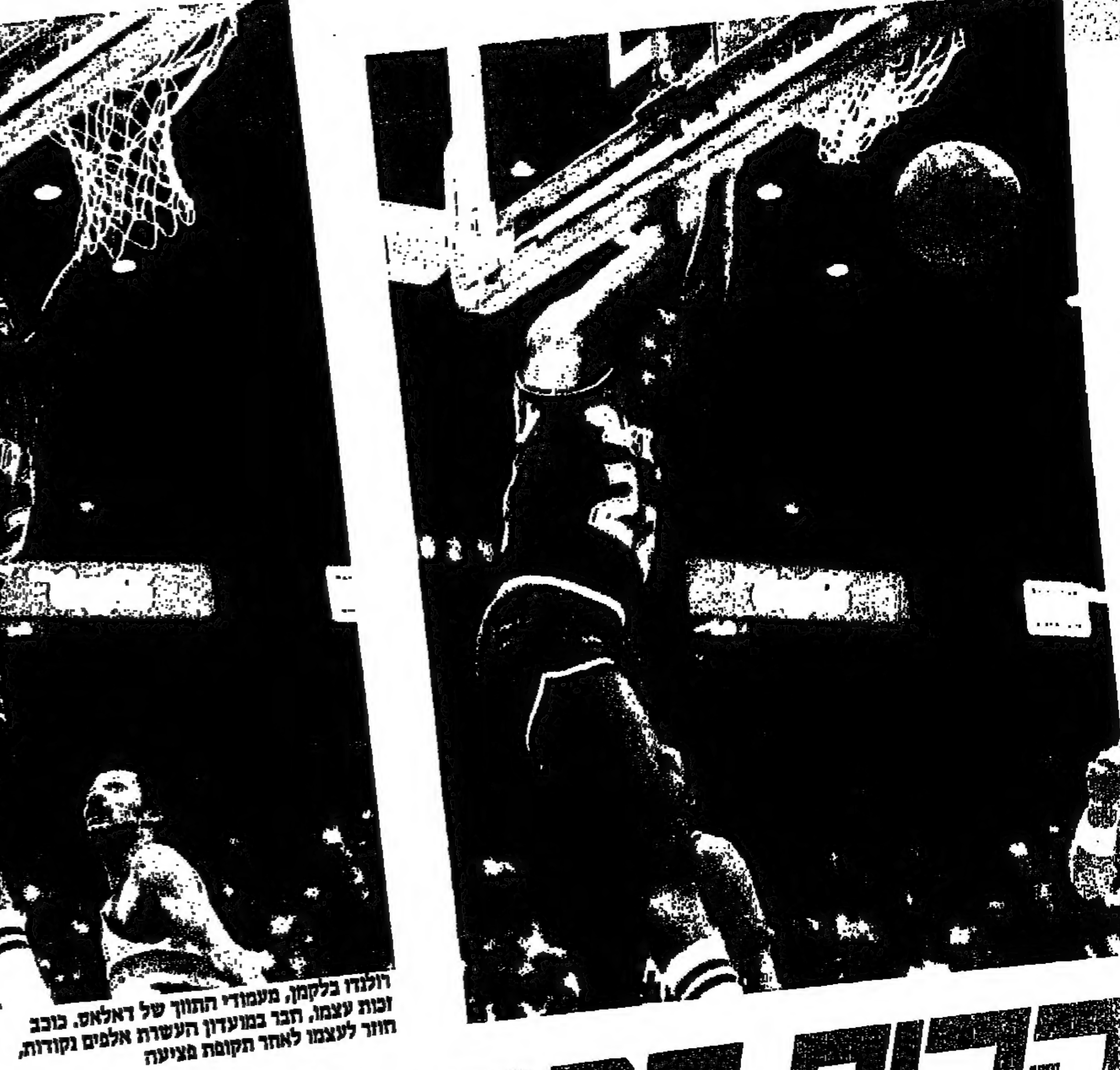
שני מחזורים לפני סיום העונה, ניצחה הפועל ת"א את גבעת־ברנר (96־77) והוכתרה לאלופה. "בפעם החמישית", צויין בעתונים. מי שיחק בהפועל ת"א בעונת האליפות האחרונה שלה? –

קודם כל: מי הוליך את הפועל לאליפות החמישית. לא רבים זוכרים, אך היה זה בארי לייבוביץ'. ברשימת השחקנים מצאנו אז את טורנשיין, זולוט וצוקרמן, גרשי דקל ורמי גוט, אלבו, ויינגרטן וכן אחד בשם מליניאק. כן, הפרשן שלנו היום ("הירידה של הפועל ת"א החלה כאשר אני עזבתי" אומר מליניאק, והוא מאמין בכל מלה שהוא אומר).

זו היתה עונת האליפות האחרונה של הפועל ת"א. מאז חלפו 19 עונות, שמהן זכתה מכבי ב־18 ברציפות.

הערב, אחרי 19 שנה, תיפתר גם השאלה האם תהיה זו אליפות 19 רצופה למכבי, או ראשונה להפועל אחרי הפסקה כה ארוכה.

רולנדו בלקמן, מעמודי התווך של דאלאס. כוכב בזכות עצמו, חבר במועדון העשרת אלפים נקודות, חוזר לעצמו לאחר תקופת פציעה

הכוח הרב לאומי

דאלאס, רק עונה שמינית בליגה וכבר היא בחבורת הצמרת ■ צוות של צעירים נחושי־החלטה להצליח ומאמן שבנה תלכיד מעולה ■ מי הם כוכביהם ובמה ייחודם? ■ קבוצה "מפחידה", לעתים, עם חמישה שחקנים שלא נולדו בארה"ב ■ עלתה לסיבוב השני בפליי אוף עם 1–3 מול יוסטון רוקטס

אריק הניג

"דאלאס מאווריקס", אחת הקבוצות הצעירות ביותר בליגה, "משתוללת" – ומדהימה את כל ה"מכורים" לנ.ב.א. רק שמונה שנים היא מופיעה במה שמכונה "אליפות העולם" – אבל בחמש האחרונות, מ־83', היא על דרך המלך ובין האריות שבחבורה.

אמנם, מי שהדריך אותה מאז הקמתה, המאמן דיק מוטה, פרש בקיץ האחרון לאחר שהוליכה למאזן מצויין של 55־27. אך נציגת עירו של ג'יי. אר. יואינג קיבלה תחתיו את אחד המאמנים הטובים בליגה, ג'ון מקלאוד, שהיה שש שנים מאמן בקולג' של אוקלהומה ולאחר מכן 14 (!) עונות רצופות בפניקס.

בקור רוח ובנועם, הטיל מקלאוד את מרותו על כוכבי הקבוצה, וכשבאמתחתו כבר יותר מ־600 (!) נצחונות בנ.ב.א. הוא זה שמריץ עתה את הקבוצה קדימה.

כשכל חלקי הקבוצה מתפקדים באופן שווה – התקפת מעולה שלא באה על חשבון ההגנה – דאלאס היא ממש "מפחידה". אפשר לשאול את הלייקרס, איזו חוויה מהממת עברו בעת שהרגישו את נחת זרועם של הירוקים, בפורום בלוס אנג'לס.

דאלאס בנויה מאוסף כוכבים בעלי רמת משחק מצויינת אבל בעיקר מדובר בנחושי החלטה ובשאפתנים. ניתן ללמוד על אופיים של השחקנים ושל הקבוצה כולה מסיפורו של דרק הרפר. הוא הגיע לדאלאס כשחקן מבטיח ואיכזב תחילה לאורך כל הדרך. השיא היה ב־6 במאי 1984. דאלאס הוליכה אז 1–2 מול הלייקרס, בסידרת חצי הגמר בפלייאוף במערב. 6 שניות מסיום המשחק הרביעי, כשהתוצאה היתה 108–108, נפל הכדור לידיו של הרפר. לכולם היה ברור שממנו יועבר הכדור למארק אגווייר הגדול, שכמעט ולא החטיא באותו ערב. אלא שהרפר, משום מה, חשב שהתוצאה היא 107–108 לזכות קבוצתו. אולי בעיות עיניים, אולי סיבות אחרות. הוא השתעשע־התמזמז עם הכדור – עד לשריקה. הקהל, השחקנים ובעיקר המאמן מוטה, כמעט חטפו שבץ. בהארכה הצליחו הלייקרס לנצח ובהמשך גם לקטוף את כל הסידרה.

המאמן ג'ון מקלאוד, האחראי על המהפך המקצועי.

בהרבה מקומות בעולם, הערב הזה היה גומר קריירה לשחקן כמו הרפר. אך הוא ומאמנו החליטו שבמקום לבכות יש ללמוד לקח מהמקרה – ולרוץ קדימה.

ואמנם, קרוב לארבע שנים לאחר מכן, אותו שלומיאל אומלל משש השניות האיומות, נעשה לאחד הסיוטים של מאמני הקבוצות האורחות בדאלאס. בסך הכל הוא 1.90 מ', אבל בין הסלים "היה רעה". בשנים האחרונות התרגלנו לראות מג'יק ג'ונסון, אייזה תומאס, די. ג'יי. (ג'ונסון מבוסטון) ומוריס צ'יקס את הרכזים הטובים בליגה. עכשיו קם דור חדש המסכן את מעמדם: פאט ליוור (דנוור) סליפי פלויד (יוסטון), דוק ריברס (אטלנטה) ו... דרק הרפר (דאלאס). מאזנו של הרפר 17.2 נקודות, 8 אסיסטים (מדורג תשיעי) ו־2 חטיפות בממוצע למשחק. בדאלאס רואים בו את לב הקבוצה. נוסף לרמתו המקצועית הוא מוסיף לה התלהבות, מסיב ומנצח על האווירה באולם הביתי של ה"מאווריקס".

החלק האחורי הוא החלק החזק של דאלאס. גם ...פורד יודע זאת. חביבו של המאמן בובי ...יים, הגיע הקיץ לקבוצה עם רקורד מרשים ביותר – מדליית זהב מאולימפיאדת 84', (כגיל 18) ואליפות ליגת הקולג'ים במדי אינדיאנה. אך בדאלאס התקשה למצוא את מקומו, נוכח אינפלציית הכוכבים, ביניהם רולנדו בלקמן, 1.94 מ' בן 29, בעונה השביעית בליגה, שלוש פעמים אולסטאר וחבר במועדון היוקרתי של קולעי 10 אלפים נקודות. השנה נעדר בשל פציעה מ־11 משחקים ושובו למשחק היה בגדול. מאזנו של בלקמן שוב עומד על 18 נקודות בממוצע למשחק. כשנעדר, שלף מקלאוד שפן לבן – ברד דייוויס (1.88 מ', בן 32) – שחקן וותיק שהספיק להיות בסי.בי.אי, באינדיאנה וביוטה, לפני שהגיע ב־1980 לדאלאס, בה בילה על הספסל את רוב הזמן עד שמקלאוד קרא לו. דייוויס החזיר ב"מטבע קשה": 14 נקודות למשחק ומקום רביעי בליגה (לפני איינג' ובירד) באחוזי קליעה לשלוש נקודות (50).

רוי טארפלי. מועמד ל"שישי הטוב" בליגה

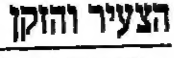
נכבד מארק אגווייר. הני גדול במשחקי הכנופיה

סמלה של דאלאס

בעמדת הסמול פורוורד, מופיע הכוכב מס.1 של דאלאס, מארק אגווייר, 1.95, בן 28, שש עונות בליגה וכולן בדאלאס), שלוש פעמים אולסטאר. שעה לפני משחק הכוכבים האחרון, בשיקאגו, עיר הולדתו, נשא לאשה את חברתו.

אגווייר, שכבר צבר יותר מ־12 אלף נקודות, עומד השנה על ממוצע של 26.3 נקודות (שמיני בליגה) ו־6 ריבאונדים. זה באשר לחלק האחורי.

בחלק הקדמי שלה ניצבים כמה בחורים מאד חזקים. פאוור פורווד, ולעתים סנטר, הוא סם פרקינס (2.09, בן 26) עם 14 נקודות ו־8 ריבאונדים למשחק. את מסע הצלחותיו החל ב־1982, כשזכה באליפות הקולג'ים עם צפון קרוליינה, כשלצידו ג'יימס וורת' וצעיר בשם... מייקל ג'ורדן. באולימפיאדת לוס אנג'לס, הניב שיתוף הפעולה הזה מדליית זהב ובדראפט 1984 הוצבו השניים במקומות עוקבים, ג'ורדן שלישי ופרקינס רביעי. מאז הוא צומח.

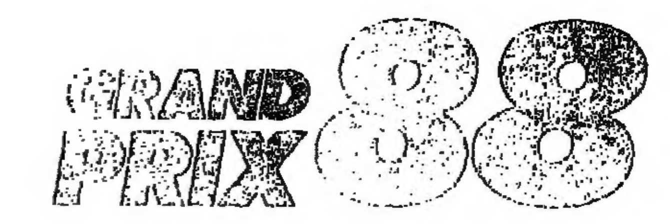

הצעיר והזקן

אחד המועמדים לתואר "השישי הטוב בליגה" הוא ה"ספסליסט" המצטיין בדאלאס רוי טארפלי. מבט על מאזנו של ה"ילד" (2.11 מטר, בן 23), מסביר מדוע: 12.6 נקודות ו־11.5 ריבאונדים למשחק (שביעי בליגה). במהלך פברואר זכה בתואר שחקן השבוע בליגה, כשמאזנו אז עמד על 18 נקודות ו־17 ריבאונדים למשחק. ב־22 במארס, בניצחון על ניו־יורק, קבע שיא מועדון בריבאונדים (24) ושיא אישי בנקודות (29).

אחד מזקני הליגה, ג'יימס דונלדסון, 30, גם הוא פאוור פורוורד־סנטר, החל דרכו בליגה בסיאטל משם עבר לקליפרס לדאלאס, שוב לסיאטל ועוד פעם לדאלאס – שם הוא כבר תקוע 3 עונות. דווקא עתה, כשהוא מתקרב לגיל פרישה, מציג השחקן הגבוה הזה (2.18) יכולת שיא: 9 ריבאונדים ו־6.7 נקודות למשחק. ב־1985 היה דונלדסון בעל אחוז הקליעה הטוב ביותר מהשדה מבין כל שחקני הנ.ב.א (64) – אף שלא מדובר בשחקן גמיש עם יד רכה.

דטלאף שרמפ (2.09, בן 25) הגרמני, האירופי הטוב ביותר בליגה, הגיע מאוניברסיטת וואשינגטון שבסיאטל. בדראפט הוצב שמיני ובעונתו השלישית בדאלאס, הוא עושה עבודת ספסל יפה: 7.2 נקודות למשחק, למרות שאיננו משחק יותר מ־20 דקות לכל היותר. שרמפ הוא אחד מחמשת השחקנים שבמוצאם עושים את דאלאס לקבוצה הרב־לאומית של הליגה: שרמפ וכלאב (גרמניה), בלקמן (פנמה), דונלדסון (אנגליה) ודונינגטון (קנדה). ■

חולי הגה חוזרים למסלול

מנחם ארמון

לאחר פגרת חורף קצרה, חוזרת עתה הגדולה בהצגות תבל. הנהגים הטובים בעולם התיישבו שוב בטילי הקרקע בעלי ארבעת הגלגלים – הנקראים מכוניות פורמולה אחד – ואליפות העולם לנהגים ולמכוניות, ה"גראנד פרי" ל־1988 יצאה לדרך.

שינויים רבים מאפיינים את עונת המירוצים 88': שינויים במכוניות, בנהגים, בקבוצות המתחרות ובמנועים. נהגים החליפו קבוצות, קבוצות החליפו מכוניות ומכוניות החליפו מנועים.

פרידה מהטורבו

זוהי עונת הפרידה למנועי טורבו – מנועים בעלי נפח של 1500 סמ"ק, המפיקים 1000 כוחות סוס לבלימה. זו שנת הבכורה לקבוצות ברון ואיטליה. זו שנת מבחן למנועי ג'ד, הנראים כרגע כטובי מנועי האטמוספרה שבמסלול.

השילוב הנכון של העילית שבטכנולוגיה המוטורית עם העילית שביכולת הנהיגה, יחד עם קורטוב מזל יכתירו בסוף העונה את אלוף העולם בפורמולה אחת ל־1988.

קבוצת מקלארן, שסבלה מתקלות רבות בעונה הקודמת, עברה השנה למנועי הונדה. לצד ה"פרופסור", אלן פרוסט, הנחשב בעיני רוב עמיתיו ומומחי הענף כנהג הטוב ביותר בעולם, נוהג איירטון סנה הברזילי, בין צעירי הנהגים בחבורת הצמרת הנחשב השנה כמתחרה הרציני ביותר של פרוסט לאליפות העולם.

כרגע מקלארן היא הקבוצה המובילה, לאחר נצחונו של פרוסט במרוץ הפתיחה שהיה בברזיל ונצחונו של סנה במירוץ השני בסידרה, באיטליה.

קבוצת וויליאמס משתתפת עונה 11 במירוצי גראנד פרי. לזכותה 40 נצחונות ושבע אליפויות – ארבע אליפויות היצרנים ושלוש אליפויות הנהגים, כולל עונת 1987. נלסון פיקה זכה בתואר בעונה שעברה לאחר שגבר על עמיתו בקבוצה נייג'ל מנסל. הידידות נעשתה מכבר לעימות ופיקה עזב את הקבוצה בסוף העונה. צעד זה הותיר למנסל את מעמד הנהג הבכיר בקבוצה, לצידו של ריקארדו פטרס.

על נטישתה של חברת הונדה, יצרנית המנועים המנצחים ביותר בספורט המוטורי, יהיה לוויליאמס קשה יותר להתגבר. הקבוצה אופטימית ומאמינה ביכולתם של מנועי הג'ד, בשילוב עם תיבת הילוכים שהיא פרי תוצרתם, להוביל את נהגית לאליפות נוספת.

קבוצת לוטוס, המונעת גם השנה בידי הונדה, החזירה את המיתלים האקטיבים שפיתחה למרף ומעמידה רכב חדש בעל מיתלים רגילים. מאחורי ההגה יישב אלוף העולם נלסון פיקה וינסה לזכות בפעם הרביעית באליפות העולם. סאטורו נאקאג'ימה הוא הנהג השני בקבוצה זו. איירטון סנה, הנהג מספר 1 של הקבוצה ב־87' עבר להיות מספר 2 במקלארן.

חזרה לרוכן המנצחים

פֶראָרי חזרה לרוכן המנצחים בסוף עונת 87', לאחר היעדרות ממושכת מהמקום שנחשב פעם כנחלתה הטבעית. הקבוצה מקווה להמשיך בתנופת הנצחון, עם גירסה מלוטשת של מנועי הטורבו שלה, בתוך מרכבו של ג'ון בארנארד. נהגי הקבוצה, גרהרד ברגר הצעיר האוסטרי המבטיח ומישל אלבורטו האיטלקי המנוסה, יתחרו ביניהם על מעמד הבכורה בקבוצה ועם עמיתיהם למסלול, על מעמד הבכורה בין נהגי פורמולה 1.

אלו הן ארבע הקבוצות המובילות, שנחשבות בעלות הסיכויים הטובים ביותר לנצח. יחד עם זאת, אין לזלזל בקבוצות האחרות, הנושפות בעורפן ומסוגלות להפתיע בכל עת: טירל הבריטית, אלופת 87' בין מכוניות בעלות מנועים אטמוספריים, מציבה השנה מירכב חדש על המסלול. שני נהגיה הצעירים, יונתן פלמר וג'ולין ביילי, מתים להוכיח לעולם שגם הם יודעים לנהוג ואף לנצח.

בנטון משלבת מנועי פורד במירכב בעל ביצועים מוכחים. שני נהגיה הצעירים בוטסון ונאניני, מסוגלים להפתיע – אם המכוניות והמזל אכן יהיו לצידם.

מרץ, יצרנית מרכבים מנוסה, משתתפת עונה שניה במרוצי הגראנד פרי. ריכבה החדש הוא בעל מבנה אוירודינאמי מתקדם, מצויד במנועי ג'ד הזהים לאלו של קבוצת וויליאמס. נהגיה הצעירים והמוכשרים, קאפאלי וגוגלמין, מבטיחים לקבוצה סיכוי ממשי להצלחה.

קבוצת ארוס נשארת נאמנה למנועי הטורבו של מגטרון וגירסה מעורכנת של מרכבם. במבחנים המוקדמים, הפתיע הרכב הזה ביכולתו ובמהירותו. נהגיה המנוסים של הקבוצה, הם דרק וורויק ואדי זייבר המסוגלים להוביל, אם מכוניותיהם יאפשרו זאת.

קבוצת ליגיר עברה גם היא למנועי ג'ד. סטפן ג'והנסן עבר לכאן ממקלארן ויחד עם רנה ארנו ינסה להוביל את הקבוצה לרוכן המנצחים.

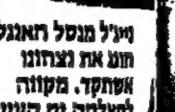
בין הקבוצות הקטנות, המשתלבות בין הענקים ומנסות להפתיע, נמצאות זקספייר הגרמנית, מינרדי, אוסלה ואי. ג'י. אס. האיטלקיות. החדשות שמצטרפות לחבורת הקטנות הנאבקות על זכות קיומן הן קולוני, ברון ואיטליה. למרות הסיכויים הקלושים, קבוצות אלו משקיעות מרץ וממון רב בנסיונות התחרות בגראנד פרי, כי בעצם, לעולם אין לדעת: זירת המירוצים מלאה בהפתעות. ■

לוח האירועים

15 במאי	מונטה קארלו
29 במאי	מונטריאול
19 ביוני	דטרויט
3 ביולי	צרפת
10 ביולי	בריטניה
24 ביולי	גרמניה
7 באוגוסט	הונגריה
28 באוגוסט	בלגיה
11 בספטמבר	איטליה
25 בספטמבר	פורטוגל
2 באוקטובר	ספרד
30 באוקטובר	יפאן
13 בנובמבר	אוסטרליה

"וויליאמס FW12" תשתמש השנה במנועי ג'אד 8V רבי העוצמה ובעלי הילוכים חדשניים

פראָרי מתכוונת לחזור על הצלחתה אשתקד ולצבור נצחונות חדשים

נייג'ל מנסל האנגלי חוגג את נצחונו אשתקד. מקווה להצלחה גם העונה

בנטון פורד B188. יש לרכב זה תיבת הילוכים ייחודית ומנוע רב עוצמה

מארץ' 881 חדישה. מהממת ממש. אומרים שהיא עוצבה מבחינה אוירודינאמית, עם מבט לשנות ה־90'

New March 881 is a real stunner – taking aerodynamics into the 1990s

עונת 1988 של מירוצי ה"גראנד פרי" ב"פורמולה 1", החלה עתה (נערכו כבר שני מירוצים, בברזיל ובאיטליה מתוך 16) ■ מי הם כוכבי הזירה הזאת? מי הן הקבוצות היריבות? ■ מדריך למתעניין ב"גדולה בהצגות המתגלגלות של העולם"

הקבוצה הקטנה מצרפת, א.ג'י.ס. וכוכבה פיליפ שטרייף

אלן פרוסט הגדול (משמאל) ואיירטון סנה מברזיל מקבוצת מקלארן

קבוצת [illegible] עם פיירקארלו גינזאני (משמאל) [illegible]

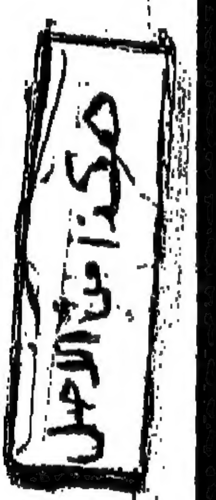
נציגי וויליאמס, נייג'ל מנסל (משמאל) וריקרדו פטרסה

ג'ונתן פאלמר (משמאל) וג'וליאן ביילי מקבוצת טיירל

נלסון פיקה (משמאל) ובן זוגו סאטורו נאקג'ימה מקבוצת לוטוס

האמא של הראגבי

51 שנותיה ושבעה ילדיה, מזגה הטוב, התלהבותה, ריבוי עיסוקיה, חיוכה – זוהי זמרה ברן, חברת קיבוץ יזרעאל, האשה היחידה בישראל הקשורה ישירות למשחק־הכדור הגברי ביותר: מזכירת הכבוד של איגוד הראגבי בארץ ■ התואר עלול להטעות מי שייחס לה אהבת כיבודים לשמם ■ סליחה, מה זה בעצם, ראגבי?

זמרה ברן, האשה היחידה שקשורה ישירות לראגבי בישראל, בחברת שחקני קבוצת יזרעאל

כך זה החל

משחק הראגבי נוצר כתוצאה ממשחק כדורגל שנערך ב־1823 בין שני בתי ספר בעיירה ראגבי, השוכנת בסמוך לברמינגהם, אנגליה.

במשחק שנמשך זמן רב, לא הושגה הכרעה. השחקנים שהיו בעלי כושר גופני מעולה, הזיעו לשווא. אחד מהם, וויליאם ווב אליס, החליט להכריע את המשחק במו ידיו. נטל את הכדור, אץ עמו לכל אורך המגרש והניחו מעבר לקו השער של הקבוצה היריבה. הפרת החוק הגסה הזו עוררה כמובן התמרמרות חריפה בקרב השחקנים וגרמה להרחקתו מן המשחק.

למעשהו של ווב אליס, האסור על פי החוק, היתה השפעה מרחיקת לכת על יצירת משחק חדש, שהוסיף מתח, עניין ועירנות. למן אותו משחק, היה מותר לתפוס את הכדור (האלפיטי, דמוי הביצה) ביד ולבעוט בו ברגל. על טבלת נחושת באחד מבתי הספר שבו למד מניח יסודותיו של משחק הראגבי, נכתב: "מזכרת נצח לתלמידנו ויליאם ווב אליס, שמבלי לשים לב לחוקי הכדורגל, יצר את טיפוס המשחק האופייני לכדורגל הראגבי. 1823".

כיום קיימים מועדונים רבים בעולם (המשחק נפוץ ביותר במערב אירופה) בהם מטופחת מורשתו של משחק הראגבי.

הוא נערך בשתי מתכונות של הרכבים: 15 שחקנים בכל קבוצה או 13. בקצה כל אחד משני קווי הרוחב, התוחמים את גבולות המגרש, מוצב שער גבוה, דמוי האות האנגלית H, המשמש כמסגרת לבעיטת בונוס או לבעיטת עונשין, המאפשרות צבירת נקודות זכות רבות.

הקבוצה המנצחת היא זו אשר צברה את מכסת הנקודות הגבוהה ביותר ולא זו אשר הבקיעה את מספר השערים הרב ביותר.

איש אינו יודע, ושמא כן, אם הסיפור אודות אופן היווצרותו של המשחק הוא תיאור עובדתי של שורשיו או רק אגדה יפה...

אברהם שרון

"לראגבי יש דימוי אלים, אולם חוקי המשחק מורכבים ומחמירים עם המפרים אותם. זהו משחק ג'נטלמני. בסיומו אפשר למצוא את שחקני שתי הקבוצות שותים יחדיו, מעודדים. אין מכות. אסור לתקל שחקן יריב מעל גובה החזה. המשחק מחייב כושר גופני טוב. זהו משחק קבוצתי ממדרגה ראשונה. אין בו כוכבים, על השחקנים להפנים את החוקים. לא פעם נצחון או הפסד תלוי בבקיאות השחקנים בחוקים, כיוון שהפרתם גורמת לעונש העשוי לזכות את הקבוצה היריבה בנקודות רבות. כל הקבוצה מלוכדת. יש גאוות יחידה. קיימת מוטיוואציה. זהו משחק שנותן טעם ליחד", אומרת זמרה ברן.

אשה עסוקה. לבד מהיותה מזכירה בכירה במפעל המייצר "דולפינים" – רובוטים לניקוי בריכות שחיה – בקיבוץ יזרעאל, שבו היא חברה 30 שנה, היא אחת הזמרות במקהלה מקצועית ("שרים גם קנטטות") השייכת למועצה האזורית גלבוע. היא מכהנת כמזכירת כבוד של איגוד הראגבי, תואר העלול להטעות את מי שייחס לה אהבת כיבודים לשמם. לבד מאלו, נמנית זמרה עם חברי מזכירות "הפועל". הקימה את הוועדה לקידום ספורט נשים במרכז "הפועל", אשר בראשה עמדה שנים אחדות. הקימה קבוצות כדורגל לילדים, לנוער ולנשים בקיבוצה, משמשת מנהלת, שופטת מחליפה, מעסה ומגישת עזרה ראשונה.

הקשר שלה עם הראגבי החל כאשר הבן הבכור, החל לשחק. "כמו כל אמא", אומרת זמרה, "דאגתי שלא יאונה לו כל רע. באתי לכל האימונים, למדתי את חוקי המשחק, הצטרפתי לנסיעות למשחקים. הכנתי אוכל, הגעתי למסקנה, שבספורט, אם מישהו תורם מקבלים אותו כפי שהוא, בלי לבדוק בציציות".

דניס אלכסנדר, יליד דרום אפריקה, אוקונום (כלכל) בקיבוץ יזרעאל, "קפטן" הקבוצה המקומית: "זמרה היא האמא של הקבוצה. בלעדיה לא היה זז דבר. רוב השחקנים שלנו הם חיילים המשרתים ביחידות מובחרות ואינם מתאמנים בצורה סדירה. כאשר יש כוננות בצבא – אין לנו קבוצה".

האמא של הקבוצה

פעמיים אחדות במהלך שיחה עם שחקנים, שופטים ואחרים מהמושבעים שבאוהדי הקבוצה, חזר המשפט המשווה בין ראגבי לבין כדורגל. "כדורגל הוא משחק ג'נטלמני שמשחקים אותו ברברים. ראגבי הוא משחק ברברי שמשחקים אותו ג'נטלמנים".

בין שחקני הראגבי בארץ ניתן למצוא טייסים, מהנדסים, ארדיכלים, רופאים, עורכי דין וחיילים.

איאן לוקאס, מיזרעאל: "אחד הטובים בשופטי הראגבי בארץ" – לדברי זמרה – אומר: "זה משחק נהדר. בעבר הוא היה משחק של אנגלוסכסים. כיום הוא הופך למשחק של צברים. משחקים אותו בערים ובקיבוצים למרות שהוא נראה כמשחק אלים, הוא אינו כזה. אין בו כמעט נפגעים, יש בו שיתוף בין כל השחקנים. הוא קשה לשיפוט, משום שהחוקים שלו מסובכים ביותר. אני חש, שמכבדים אותי. אינני פוחד מתגובות אלימות. חבל לי שהמשחק איננו נלמד בבתי הספר".

אנרגיה חיובית

זמרה: "ראגבי הוא משחק בריא. ככל שמשחקים אותו טוב יותר – פחות נפצעים. הנוער מוציא בו אנרגיה חיובית. הוא מעניק לגיטימציה לצורך במגע פיסי, אך מסייג את היהפכותו להתפרעות. הוא מחייב גיבוש, משמעת אישית וקבוצתית וכמובן – כושר גופני מעולה".

זמרה אינה מסכימה עם הטענה בדבר קיפוחן של נשים. לדעתה – הכול תלוי ביוזמתן. נשים נוטות להשתתף בספורט עממי, היות שקשה להן לעמוד במתח תחרותי בעיקר בגיל הנעורים. הטענה בדבר קיפוח, נכונה בקטע של הקצאת משאבים והעדר נכונות מספיקה מצד הנהלות הקבוצות להשקיע בנשים. החשוב ביותר, לטענתה, הוא לשכנע את ההורים בחשיבות התמיכה והגיבוי שהם אמורים להעניק לבנותיהם, העוסקות בספורט.

בשבת, בה נערך טורניר לזכרו של אחד מבני המשק, סייעה זמרה בערכון רישומי התוצאות, בדאגה לשמירה על מסגרת המשחקים באירוח משפחות השופטים, בהשגחה על אחדים מילדיה, בהגשת קפה שהכינה בביתה לנשים המבוגרות, שנראו כמי שהועתקו לכאן מחצרות מלוכה זרות. ■

עסקנית של נשמה

היא מכירה את שמותיהם של כל שחקני הראגבי הפעילים. העיסוק הפרטני שלה ברישום התוצאות ובדאגה המתמדת לערכונן, הם פעימות הלב של האהבה שלה למשחק. בת 51. אם ל־7 ילדים. בתחילת אפריל זכתה קבוצת הנוער של יזרעאל בגביע המדינה. גם קבוצת הבוגרים הוא מהטובות בארץ. הבעל, אנטון, עוזר, מבין ומפרגן.

היא מתעקשת על העדר החשיבות של תמונתה. נוחים לה שולי המגרש, אחורי הקלעים, הפרטים הטכניים, הארגוניים.

אשה חמה, שמנמנה, מירצית.

אלמלא היו משולבים בראגבי מרכיבים אשר על אחד מהם חיוני כל כך לעיצובה של נפש בריאה בגוף בריא; אלמלא לא היתה חוותו האלימה לכאורה בסד חוקים קפדניים המונעים את התפרצותה, אפשר שהיתה בוחרת ספורט אחר או בעיסוק שאינו ספורטיבי.

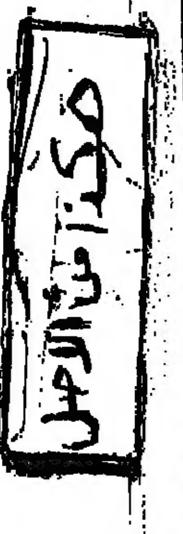
היא מצרה על חוסר הפופולאריות של המשחק בארץ. אחת הסיבות לכך, לדעתה היא ריבוי השחקנים במגרש (30).

שני צדדים לו, לגבול הדק המקמק, המפריד בין עסקנות המוזנת מכוח אהבת הכחישה וטובות ההנאה הקטנות הנלוות לה, לבין לקיחת אחריות לניהול פעיל, מקצועי, של המשחק. היא ניצבת בצד המובחן ומזוהה היטב. היא עסקנית – אם בכלל – של נשמת המשחק הזה, הנראה, לכאורה, כמשחק שכל כולו גופים מיוזעים, מתחככים זה בזה, עירות ידיים ורגליים, בטישת פרסות סוסים ברשא, שעטת אריות, גירת פרות.

היא רוצה מאוד שדבר קיומו של המשחק הזה בישראל יובא לידיעת הציבור בכלל ולידיעתם של הספורטאים בפרט.

זמרה ברן, נשמה.

כך זה נראה במשחק עצמו: התגוששות אדירים, אבל הכל בשיא של ג'נטלמניות. "ראגבי זה משחק ברברי שמשוחק בידי ג'נטלמנים אמיתיים"

בוריה ביגמן

התנאי הטינים לביקור בישראל

חמי גרינברג (מימין) ומארק וורטהיים. "משחקים בנדמה לי" (צילם: עדי אבישי)

לא מכבר חזר מאמן טניס השולחן חמי גרינברג משהות ארוכה במערב־גרמניה, שם עשה בלימודים סביב כדור הצלולויד. הוא לקח על עצמו שם את אימון קבוצת "נירשטיין" מהליגה השניה, בשורותיה שניים משחקני נבחרת הנוער הגרמנית, המדורגת שניה באירופה ושחקן נוסף מסגל הבוגרים.

חודשיים וחצי היה צמוד במרכז הספורט בהיידלברג לנבחרת הנוער של סין ולמד אצל ד"ר הלמוט שטיושה, מומחה הכושר הגופני של בוריס בקר, סטפי גראף ושחקני טניס־השולחן.

גרינברג התקשר עם קבוצת "גרנצהאוור", אלופת אירופה לקבוצות, בשורותיה האחים כם, אלופי אירופה ושחקן סיני, שאשתו היתה פעמיים אלופת עולם. הסינים הביעו באוזני גרינברג הסכמה לבוא לתצוגת טניס שולחן בישראל, בתנאי שיוסיפו להם דף בדרכון...

חמי גרינברג, שעוסק באימון 15 שנה, הגיע למסקנה שבארץ אין לו יותר מה לאמן, כיוון שמבזבזים כאן את הזמן ומשחקים ב"נדמה לי". בגרמניה פגש ישראלי אחר, מארק וורטהיים, מאמן כדורעף מצליח, שאימן את אלופת המיכללות הגרמנית ועשוי לאמן בעונה הקרובה קבוצה בליגת הכוכבים הראשונה באסן.

מארק, יליד גרמניה, בוגר ביה"ס לספורט בקלן, גרמניה עלה לארץ ב־1977, חזר לגרמניה וב־1986 עשה שוב עליה. לאחר חצי שנה, כשלא הצליח להיקלט מבחינה מקצועית, ירד שוב.

תימיקל של הגורה לשייטים

מימיהזתגורת כובר מיוחדת, הנושאת את השם מימיקל, פותחה באחרונה בקיבוץ נחשון בשיתוף עם מוטי אמברם, מאמן נבחרת ישראל בשייט מיפרשיות "470".

על־פי החוקה, רשאי שייט להשלים את המשקל שהוא מאבד במהלך השיוט (כ־6 ק"ג בדר"כ) בעזרת חגורת כובר במשקל זהה. המימיקל לשייטים תחליף את חגורת הכובר ותאפשר גם נשיאות מים בחגורה הגמישה. יש בה ברז מיוחד. עיקר הכובר של המימיקל – באזור הכתפיים. תרמיל המים מאוחסן באפוד מרופד נגד שחיקה וחיכוך.

השייט רן שנטל, אלוף 420 והמימיקל על צווארו

גבי ברלין (באמצע) עם נבחרת הנוער בכדורגל (צילם עופר קרני)

השירים לא עזרו

נבחרת הנוער של ישראל בכדורגל שלא הצליחה בטורניר, קדם גביע העולם בארגנטינה, היא בכל זאת יחידה מגובשת מבחינה חברתית. שחקניה מעריצים את מאמנם שלמה שרף, וסוגרים לו. עוד בטרם יצאו לבואנוס־איירס "עבר" עליהם שרף עם מנות גדושות של ציונות.

הוא כינס את הכדורגלנים לארוחה במועדון "הבקתה" בתל־אביב והכניסם לאווירה ארץ־ישראלית בעזרת הזמר גבי ברלין – מורה לביולוגיה בשנת חופשה. ברלין הזכיר להם שבעבר ניסה להרביץ תורתו לכמה מכוכבי הכדורגל הישראלי כיום: בוני גינצבורג, מוטי איווניר, שבתאי לוי, משה אייזנברג, ושחקן נבחרת הנוער נועם שוהם. הוא "דיבר" אליהם בשירים ובזכרונות עבר, על דור הכדורגלנים שגידל. אבל מסתבר כי ציונות לבד אינה מספיקה...

ההישג הלא ידוע

רויטל שרון. נצחון על אלופת העולם.

מעטים יודעים שאלופת ישראל בהתעמלות, רויטל שרון (17) מהפועל ת"א ניצחה בתחרות "אלוף האלופים" באנגליה את אלופת העולם, הסובייטית אולגה ביצ'רובה.

שרון, חניכתה של זהבה זיסמן, שמטרתה עתה אולימפיאדת סיאול, דורגה שביעית בתחרות זו, כשצברה 37.45 נקודות, ההישג הטוב ביותר של מתעמלת ישראלית בכל הזמנים. במקבילים קבעה הישג מצוין 9.45 נקודות שהיקנה לה מקום רביעי.

רויטל היפהפיה, שזכתה לחיזורים רבים ממרכית המתעמלים – ודחתה את כולם – היא תלמידת אורט קרית ביאליק. היא קיבלה היתר להיבחן בגורת בשנתיים, כדי שתוכל להתמסר להתעמלות. השנה תיבחן בשלושה מקצועות בלבד: אנגלית, ערבית וחיבור.

יש עתיד

● שרון: א.ס. יחריו רעננה – חרוב רעננה 41-67, שקד רעננה – רמה"ש 24-58, סביון כפ"ס – רמה"ש 24-67, א.ס. רמה"ש – צעירי הרצליה 40-42, הפועל רעננה – צפון רעננה 42-45.

● ס"ת: הפועל הרצליה – אליאנס ת"א 29-46, כלנית הוד השרון – ביו־דיעים 33-36, גבעת שמואל – הדס גבעתיים 31-35.

● דן: משהב ר"ג – בני ברק 27-21, סער ר"ג – בני ברק 46-49. קרית אונו – בית"ר ר"ג 30-70, בית"ר ר"ג – בני הרצליה 40-59.

● ת"א א': מרכז ר"ג רמה"ש 48-56, הוד השרון – אליצור בת ים 14-74, גבעתיים – רמלה 17-83, ראשל"צ – רמלה 27-93.

● ת"א ב': ארז רמה"ש – קרית אונו 46-53, גבעתיים – רמה"ש 44-43, רמה"ש – הפועל ת"א 49-50, נרקיס הוד השרון – רמלה 12-40, רמלה – מכבי ת"א 29-44.

● שפלה: אורן חולון – נופשונית

הפועל בני שמעון (נגב). עומדים מימין: יוסף סטריט (מאמן), רן שיבק, בנימין שילה, רון פישמן, ערן ברק, ינאי טרש, אופיר פרנס. כורעים: רונן גרסמן, אורי דרורי, יורם ענבר, יומתן קסל, ירון דיאמנט, גילי ברגשטיין, אלעד קפלן.

טבריה: פעמיים 100

צבי גלפרין

המתח עלה לגבהים חדשים, בכמה ממחוזות ליגת הילדים. הסיבה: סיום העונה באופק. נאות מרדכי הגבירה סיכוייה לבכורה בגליל העליון, כשניצחה את עיינות ירדן 34-38. הפועל נהריה גברה על בני נהריה השניה במחוז מפרץ 38-39. פרדס חנה הפתיעה את גן שמואל 35-49 ועלתה לראש הטבלה בחדרה. צפון בת"ים נוצחה בידי נווה מונסון 39-48, המסר ראשון העונה – אך עקב ניצחון ב־18 נקודות בסיבוב הראשון בת"ים ראשונה במחוז מרכז. מכבי טבריה, המובילה בעמק הירדן ניצחה פעם שניה מעל 100 נקודות (את אפיקים 107-20). בדרום א' הצטרפה הפועל אשקלון למועדון ה־100 (116-20 על בילו גדרה).

מחמת דיווח מוטעה מאיגוד הכדורסל פורסם במדור זה כשבוע שעבר שגפן שער הנגב נוצחה 36-50 בידי אופקים. בדו"ח האחרון של האיגוד נאמר שאופקים נוצחה. שאר התוצאות:

● גליל עליון: קרית שמונה – מלכיה 39-53, מלכיה – שדה נחמיה 30-40, קרית שמונה – סאסא 51-56.

● צפון: אליצור צפת – ראש פינה 26-58, הפועל צפת – איילת השחר 48-50, קצרין – חולתא 38-39, חולתא – חוקוק 32-65, חולתא – איילת השחר 42-48, מרום הגליל – חוקוק 31-49, ראש פינה – חוקוק 51-53, יסוד המעלה – ראש פינה 36-43, מחניים – קצרין 44-54, מרום הגליל – ראש פינה 60-61.

● עמק הירדן: גוש חיספין – לביא 48-70, גוש חיספין – אפיקים 53-82,

פרסים לאלופות ולסגניות

"מעריב", בשיתוף עם חברת טליגל, יבואנית "ספולדינג" (שנטלה השנה את חסותה על המדור "יש עתיד" במגזין "שבועספורט") ו"נפשונית", קנטרי־קלאב בסגנון אחר, יקיימו ביום א' 5 ביוני בשעה 16.00, ב"נפשונית" שבקרית בן־גוריון בחולון, את טקס הענקת הפרסים – גביעים וכדורים – לאלופות המחוזות בליגת הילדים, בנים ובנות, לעונת 1987/8.

זה יהיה אירוע ראשון מסוגו, בליגת הילדים, המטפחת את דור העתיד בכדורסל הישראלי.

לבאי הטקס, נציגי הקבוצות האלופות והסגניות (מקומות שניים ושלישיים) מובטחים חויה ופרסים.

לביא – רמות גולן 32-42, רגניה ב' – אפיקים 40-66, אשרות יעקב – אפיקים 36-55, בני יהודה – עין דור 35-34, רגניה ב' – עין דור 29-52.

● בית שאן: קישון יזרעאל – בית השיטה 37-39, יזרעאל עפולה – קישון יזרעאל 26-53, קיבוץ יזרעאל – שדה אליהו 27-48, עין חרוד איחוד – קיבוץ יזרעאל 37-74, ניר דוד – עין חרוד איחוד 43-63.

● עמקים: דברת – ק.טבעון 39-35, יפעת – הרי אפרים 24-54, שמריה – יפעת 45-68, מרגין – יקנעם 22-82.

● מפרץ: מכבי כרמיאל – כפר יאסיף 42-79, משגב – מכבי כרמיאל 50-51, אליצור עכו – בני ביאליק 43-54, מג'דל כרום – בני ביאליק 48-59, הפועל כרמיאל – ק.צפון 67-21, ק.צפון – מג'דל כרום 30-31, נהריה – בני ביאליק 19-66, הפועל כרמיאל – משגב 34-56.

● חיפה: אליצור ק.אתא – ק.שמואל 39-46, ק.אתא – שלום ק"א 17-53, ק.א – חיים חיפה 33-46, ק.שמואל – חיפה /הר הכרמל 36-39, ק.- שלום ק"א 32-82, חיפה/הר הכרמל – חיים חיפה 14-60, יגאל חיפה – צור שלום 38-51, ק.ביאליק – ק.ים 44-79.

● חדרה: שרות ים – ג'ת 30-40, גן שמואל – בנימינה 29-45, פרדס חנה – ג'ת 19-51, מכבי חדרה – גבעת אולגה 34-39, גן שמואל – מכבי חדרה 33-70, פרדס חנה – שרות ים 27-81.

● שומרון: גבעת חיים מאוחד – בית יצחק 18-75, משמר השרון – בית יצחק 39-40, גבעת חיים מאוחד – משמר השרון 30-45, גבעת חיים איחוד – מכמורת 22-39.

● נתניה: בני בית יצחק – געש 41-49, שפיים – געש 35-46, געש – מכבי נתניה 18-40, חרות – אבן יהודה 26-64, תפוז אבן יהודה – כפר חיים 38-55, כפר חיים – מכבי נתניה 22-56, תפוז אבן יהודה – הפועל נתניה 43-51.

35-40, הפועל בת ים – לב ת"א 60-12, אלון גבעתיים – אורן חולון 72-41, אלון גבעתיים – מכבי יפו 41-63.

● מרכז: נוה מונסון – בני יהודה 54-61, ראשל"צ – חרוב חולון 43-51, צפון בת ים – ראשל"צ 29-65, בני יהודה – מרכז ת"א 39-57, לוד – הרצל יהוד 36-42.

● שורק: עירוני רחובות – סלע ראשל"צ 41-48, עירוני רחובות – גבעת ברנר 44-83, גבעת ברנר – מכבי רחובות 35-46, רימון ראשל"צ – רמת אליהו 30-66, רימון ראשל"צ – כפר גבירול 15-67, נצר סירני – כפר גבירול 30-62.

● ירושלים: גולן י"ם – גוש עציון 10-86, אליצור י"ם – מטה יהודה 54-57, מכבי י"ם – עוזיאל 10-78, אסא – בית"ר י"ם 26-43, מכבי י"ם – בית"ר י"ם 33-75, אליצור י"ם – רימון י"ם 23-78.

● דרום א': א.ס. אשקלון – יבנה 27-62, מכבי גדרה – יבנה 43-44, אשדות – בניה 24-63, באר טוביה – בניה 11-60, מכבי גדרה – בניה 57-40, גדרה – כ.מיכאל 24-51.

● דרום ב': נתיבות – בארי 64-54, חצרים – תמר 33-52, מ.הנגב – גוש קטיף 61-68, הפועל ערד – הפועל ב"ש 49-70, גת – נתיבות 40-47, אופקים – זית שה"נ 24-51, משמר הנגב – אשכול צפון 20-71, גפן – ק.גת 41-60, צפון אשכול – בארי 27-37, צפון אשכול – קטיף 39-57, עירוני ק.גת – קטיף 29-39, אופקים – צפון אשכול 28-62, משמר הנגב – אופקים 43-49, גת – צפון אשכול 34-72. ■

השבוע בטוטו

הליגה הלאומית והארצית (גמר-רגל 4) מינימום הפרס הראשון:*

850 אלף ש"ח

*כולל העברה.

שישו שכטמן

תחזית למחזור 37 בטוטו

1. חולון – באר־שבע. עברו כבר 3 מחזורים של הפלייאוף וחולון עדיין ללא נצחון. מולה מתייצבת באר־שבע בכושר טוב, שעדיין לא הפסידה. אולי משהו יקרה השבת לשתיהן כפעם הראשונה... 1, 2.

2. ביתייר ת״א – הפועל פ״ת. שתי ההפתעות הנעימות של הליגה השנה נפגשות במשחק שתוצאתו תלויה בעיקר במורל הקבוצות, אחרי המשחקים שנערכו בגביע, באמצע השבוע. בשבוע שעבר לא היה אף תיקו בטוטו. השבוע, כמו שהכל קורה בטוטו, ודאי יהיו הרבה. x סולו.

3. הפועל ת״א – הפועל כפ״ס. אם לדעתכם הכל כבר נגמר – רשמו 1. אם לא נגמר: 2, ואם גם זה וגם זה – רושמים x. אם לא הבנתם, התכוונו שתרשמו משולש.

4. מכבי נתניה – שמשון. שחקני שמשון נקנסו על משחקם הנירפה מול הפועל ת"א. הקנס וסגנון המשחק הפתוח של נתניה שמתאים לשמשונים, גורמים לכך שכל תוצאה לא תפתיע. גם במשחק זה משולש.

5. מכבי פ״ת – הפועל לוד. בשנה הבאה שוב ייפגשו השתיים, אבל בליגה הארצית. השבת, במשחק לפני האחרון שלהן בלאומית, תזכה פ"ת, בזכות הביתיות.

6. מכבי חיפה – מכבי ת״א. משחק שהיה יכול "לקשט" את הפלייאוף העליון וחבל שאין הדבר כך. מכבי חיפה משחקת מצויין מאז גביע הטוטו, ומכבי ת"א תילחם על כבודה. כנראה ש־1, x מספיק.

7. בני־יהודה – בית״ר י־ם. אם יש קבוצה שלגביה העונה נגמרה, זוהי בית"ר ירושלים. אין מלחמה, אין משחק ואין אוהדים. בני־יהודה, בשכונה, תנצח בקלות.

8. הפועל יהוד – מכבי שעריים. למרות שלא ניצחה עדיין בפלייאוף, יהוד "עשתה צרות" לכל מי ששיחקה מולה. שעריים משחקת טוב במגרשה ולא טוב בחוץ. כנראה ש־1 x מספיק.

9. הפועל ר״ג – מכבי יבנה. בשבוע שעבר, בגלל המשחק של יבנה, "פיספסנו" 14 וניחשנו רק 13. השבת זה לא יקרה (על כל פנים, לא בגלל המשחק של יבנה). פשוט בגלל שאנחנו מסמנים משולש.

10. הפועל י־ם – הפועל חדרה. לא חשוב מה תהיה תוצאתו של משחק זה, הפועל ירושלים חוזרת, ובגדול, לליגה הלאומית. השבוע, השחקנים ילכו כל לילה מאוחר לישון כשהם מספרים בעלילות טבריה... חדרה אוהבת אתגרים, ולכן 1, 2.

11. הפועל חיפה – הפועל טבריה. "ליברפול" באה לחיפה למשחק שהוא כמעט ההזדמנות האחרונה שלה. טבריה קבוצה טובה יותר, אבל חיפה מומחית למלחמות ול־1–0. משולש.

12. עכו – עמידר. מה שלא קרה מתחילת הליגה קרה בפלייאוף: עכו ניצחה בשני משחקים ברציפות! בכדורגל צריך להאמין בנסים, ובטוטו על אחת כמה וכמה... נצחון שלישי לעכו.

13. מכבי יפו – בית״ר נתניה. יפו היא היחידה מהקבוצות בפלייאוף התחתון בארצית שיודעת שהיא נשארת בליגה הזאת. לפי שיטתנו, יפו תשחק בארישות ונתניה בשאפתנות. ננסה 2.

14. הכח – בת־ים. משחק אחרון ומשולש אחרון. מי שתנצח תישאר בארצית, ומי שתפסיד תישאר בצרות צרורות. ■

הליגה הלאומית

גמר רגל־עליון

(לאחר 29 משחקים)

.1	הפועל ת"א	21–37	56
.2	מכבי נתניה	32–49	52
.3	באר־שבע	18–27	45
.4	שמשון	28–33	44
.5	כפר־סבא	27–32	44
.6	בית"ר ת"א	28–36	40
.7	הפועל פ"ת	35–38	39
.8	צפריירים	31–28	34

גמר־רגל תחתון

.1	מכבי חיפה	33–42	41
.2	בני יהודה	22–25	38
.3	מכבי ת"א	31–42	36
.4	בית"ר י־ם	41–36	36
.5	הפועל לוד	62–17	18
.6	מכבי פ"ת	47–16	14

הליגה הארצית

גמר־רגל עליון

(לאחר 29 משחקים)

.1	הפועל י־ם	29–56	64
.2	הפועל חיפה	17–30	59
.3	הפועל טבריה	41–59	54
.4	מכבי יבנה	25–34	49
.5	הפועל חדרה	39–47	43
.6	שעריים	40–36	39
.7	הפועל ר"ג	32–27	37
.8	הפועל יהוד	42–38	33

גמר־רגל תחתון

.1	מכבי יפו	52–32	37
.2	בת־ים	37–31	31
.3	הכח	33–26	30
.4	רמת־עמידר	42–31	30
.5	בית"ר נתניה	44–27	27
.6	הפועל עכו	43–22	24

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

משחק	1	x	2
1		X	
2	X		
3		X	X
4	X		
5	X		
6	X		X
7	X		
8	X		
9		X	
10	X		
11	X		X
12		X	
13	X		
14	X	X	

שלשות / כפולים 4 טורים 16

הפתעות

משחק	1	x	2
1		X	
2			X
3	X		
4	X		X
5	X	X	
6			X
7		X	X
8	X	X	
9		X	
10			X
11	X	X	
12			X
13	X		X
14		X	

שלשות / כפולים 6 טורים 64

הגיוני

משחק	1	x	2
1			X
2			X
3	X	X	
4	X		
5	X		X
6	X	X	
7	X	X	
8	X	X	
9		X	
10	X	X	
11	X		X
12		X	
13	X		X
14		X	

שלשות / כפולים 8 טורים 256

לעשירים

משחק	1	x	2
1	X	X	X
2		X	
3	X	X	
4	X		
5	X		X
6	X		
7		X	
8	X		
9		X	
10	X		
11	X	X	X
12		X	X
13	X	X	
14	X	X	X

שלשות 3 כפולים 4 טורים 432

שיטה מצומצמת

משחק	2 x 1	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2
2	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
3	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2
4	1, x, 2	2	x	1	2	x	1	2	x	1
5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
6	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
9	1, x, 2	x	1	2	1	2	x	2	x	1
10	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2
11	1, x, 2	1	2	x	x	1	2	2	x	1
12	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
13	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
14	1, x, 2	2	2	2	x	x	x	1	1	1

שלשות 5
כפולים 4
טורים מלא 3888
טורים בשיטה המצומצמת [illegible]

מקומות עבודה

בשיתוף ועד עובדי בנק לאומי

נתן אקשטיין

נעשה הפעם אתנחתא קלה בדיווח על תוצאות המשחקים ונעסוק ב... גיוס רעיונות.

לקראת סיומה של העונה ולפני תחילת ההכנות לעונה הבאה, ברצוננו להציב אתגרים חדשים ולשם כך, ננצל במה זאת כדי להציע לקוראים ולמתעניינים לתרום לנו רעיונות חדשים.

אין ספק כי המטרה העיקרית בהפעלת הליגות למקומות עבודה, כ־10 ענפים ברמות שונות בהפועל במחוז ת"א, היא להשיג שיתוף מאכסימלי של עובדים בפעילות ספורט מהסוג הזה, כשכל אחד מתאים עצמו לענף שהוא מעוניין בו ולרמתו המקצועית.

אחת הבעיות שנתקלנו בהן בעבר

זו פנייה לקוראי מדור זה: תנו לנו רעיונות לחידושים ■ פרסים מובטחים לבעלי ההצעות הממשיות

קבוצת הכדורסל במבטחים. עומדים משמאל לימין: אבי פסחוב (רכז הספורט), רפי אונגר, מאיר שמואלי, שוקי לינסקר, אמיר כהן, זאב גובי. כורעים: רועי קריסטין, שמעון ויינה, אודי מזלי, ישראל קרני, דורון גייגר (צילמה: נוית אדלר)

פרסים לבעלי רעיונות

היא מציאת איזון בין הספורט העממי לספורט התחרותי. פעמים, הגבולות נפרצו ואז כל האמצעים קידשו את המטרה שהיא נצחון. השנה, נערכנו בעזרת תקנון חדש, שהגביל שחקנים בליגות הגבוהות ובתוספת מיחשוב נתונים מההתאחדויות השונות – וכך נפתרו רוב הבעיות שנתקלנו בהן בשנה שעברה.

לא מצאנו עדיין פתרונות לכמה נושאים שבמקרים בודדים גרמו שיבוש בפעילות הליגה. למשל: בקשות לדחיית משחקים. יתכן שהן במקומן, אבל כל שינוי, אפילו קל בתוכנית ובלוח הזמנים, מסבך את כל המערכת.

אנו עומדים כנראה לפני תקופה חדשה – מעבר ל־5 ימי עבודה בשבוע ברוב מקומות העבודה. הדבר מחייב להיערך לקראת היום הפנוי. באופן טבעי, פעילות גופנית היא חשובה – במיוחד בגילים המתקדמים.

להפועל במחוז תל־אביב אין מידע אם זהו רצון העובדים שהיום החופשי הנוסף שלהם, ינוצל בעתיד לפעילות ספורט, או שיש להם העדפה אחרת.

הנושא הזה כלשעצמו הוא סיבה טובה לפתוח בימת בירור. אנו מבקשים איפוא שהקוראים יתנו דעתם לעניין הזה, ויעבירו לנו את הצעותיהם והשגותיהם, כדי שנוכל להיערך בהתאם.

בעיית המגרשים

אנו משתדלים לשפר מדי שנה את המתקנים שעומדים לרשות הספורטאים־העובדים, אבל גם בנושא זה, ללא עזרתכם הפעילה בהשכרת מגרשים ביתיים – לא נוכל, עם כל הרצון, להפעיל מספר גדול של קבוצות. נושא השכרת המגרשים חשוב במיוחד כשמדובר באימונים. אי־אפשר להעלות על הדעת ששחקן יתייצב למשחק ללא הכנה מוקדמת כלשהי, באימונים מתאימים.

המודעות לפעילות הגופנית חייבת להתחיל מלמעלה, כלומר מהנהלות ומיושבי ראש הוועדים, כיון שללא אישור פורמלי אין להעלות על הדעת פעילות ספורט במפעל.

צריכים להבין, שכל העוסקים במלאכה, אינם עושים זאת במטרה אחרת מאשר לספורט לשמו וזה הדבר היפה שבפעילות שלנו.

ככל שהפעולה תתרחב, נוכל במחלקה לספורט במקומות עבודה בהפועל ת"א, לקבל חיזוקים שיאפשרו לנו להתייצב לפני הגורמים הבכירים בספורט הישראלי ולדרוש מה שמגיע לנו־לכם.

יחסית לארה"ב ולאירופה, הישראלי המצוי אינו מרבה לעסוק בספורט. זו החמצה, כיוון שרופאים ופסיכולוגים הוכיחו את הקשר שבין בריאות הגוף לבריאות הנפש, את התרומה של הספורט לרעננות בעבודה.

רעיונות חדשים

המטרה היום היא לעורר אצלכם את הגירוי לכתוב לנו על הרעיונות שעולים בדעתכם. נשקול כל הצעה לגופה ובהתאם ננסה להיערך. אנו מוכנים להקשיב לכל הצעה מעשית, נפרסם אותה כאן. רעיונות חדשים ממשיים, שיועלו על ידי הקוראים, יזכו את מציעיהם בפרסים: מינויים שנתיים למשחקי קבוצות הפועל ת"א, בעונת 88/89 בכדורגל ובכדורסל, לפי בחירתכם. נשתדל לשתף את ראשי הקבוצות בהחלטותינו, עד כמה שניתן. הצלחתנו – הצלחתכם.

תמיכה מסיבית ניתנת ממנהל האגף לספורט לעם במרכז הפועל, שלמה אריה וממנהל המחלקה הארצית אבנר הוברמן. יחד איתם ננסה ליישם כמה חידושים שטרם נוסו.

שלמה אריה
מנהל אגף ספורט לעם במרכז הפועל

אין ספק שבשנים האחרונות חלו שינויים במודעות הציבור לחשיבות הספורט במפעלים – כגורם של אחוות לוחמים ואחוות יחידה וכגורם בריאותי לעובד. התברר כי ספורט מועיל למקום העבודה ואנו עדים איפוא למשחקים מרתקים ומושכי קהל, הנערכים באווירה מלבבת.

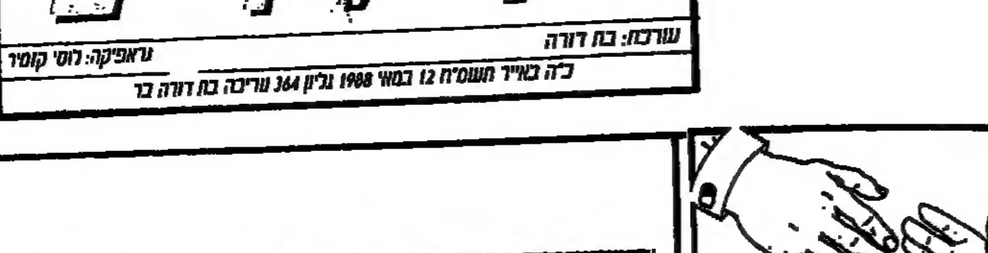
עם זאת, אסור להיות שאננים ולהסתפק בקיים, אלא לשאוף להגדלת מספר הפעילים ולהצבת אתגרים חדשים.

ימי כיף

בנוסף למשחקי הליגות ומפעלי הגביע השונים, עוסקת עתה המחלקה לספורט במקומות עבודה גם בארגון ימי כיף, השתלמויות לרכזי ספורט (בשיתוף עם מכון וינגייט ומומחים למינהל ספורט). הכוונה היא גם להשפר את ההבנה בספורט, לא רק מתוך צפיה במשחקים אלא תוך לימוד מעמיק ונסיון מעשי בשטח.

אנו מוכנים לעמיד לרשות הרוצים ככך את כל האפשרויות ללמוד: מינהל ספורט, קורסים למאמנים, עזרה ראשונה, רכזי ספורט וסמינריונים שבעזרתם יעמיק הידע בספורט במקומות העבודה.

★ המען לתגובותיכם: הפועל ת"א – המחלקה לספורט במקומות עבודה, ברנר 4 ת"א, מיקוד 65246. אנא הוסיפו למכתבים את כתובתכם ומס' הטלפון, כדי שנוכל ליצור איתכם קשר. ■

לילדים

עורכת: בת דורה
גראפיקה: לוסי קומר
כ"ה באייר תשמ"ח 12 במאי 1988 גליון 364 עריכה בת דורה בר

שלום שלום

שָׁלוֹם שָׁלוֹם,

כֻּלָּנוּ אוֹהֲבִים בַּיִת נָקִי עִם רְצָפוֹת מַבְרִיקוֹת. נָעִים לָגוּר בְּבַיִת נָקִי.

אֲבָל רַבִּים מֵאִתָּנוּ שׁוֹכְחִים זֹאת כַּאֲשֶׁר הֵם יוֹצְאִים מִן הַבַּיִת לָרְחוֹב, לַשְּׂדֵרָה, לַגַּן, לַשָּׂדֶה, לִשְׁמוּרוֹת הַטֶּבַע וְלַחוֹפִים. מִחוּץ לַבַּיִת הַהֶפְקֵרוּת חוֹגֶגֶת:

מְפַזְּרִים שְׁאֵרִיּוֹת מָזוֹן, אֲרִיזוֹת רֵיקוֹת, קְלִפּוֹת, נְיַר־עֲטִיפָה וְעוֹד כָּל מִינֵי לִכְלוּכִים.

וְאַרְצֵנוּ הַקְּטַנָּה וְהַיָּפָה נַעֲשֵׂית מְלֻכְלֶכֶת וּמְלֻכְלֶכֶת.

יֵשׁ הַמַּאֲשִׁימִים אֶת מִפְעֲלֵי הַמַּשְׁקָאוֹת עַל הַבַּקְבּוּקִים הַחַד־פַּעֲמִיִּים, לֹא לְהַחְזָרָה. יֵשׁ הַמַּאֲשִׁימִים אֶת הַמּוֹסָדוֹת שֶׁאֵינָם מְכִינִים מַסְפִּיק פַּחֵי־אַשְׁפָּה וְעוֹד כָּל מִינֵי אַשְׁמוֹת.

אַךְ הָאַשָּׁמִים הָאֲמִתִּיִּים הֵם הָאֲנָשִׁים, שֶׁאֵינָם מַקְפִּידִים עַל אִסּוּף הַפְּסֹלֶת וּמַשְׁאִירִים אַחֲרֵיהֶם לִכְלוּךְ.

עַל כֻּלָּנוּ לְהִתְגַּיֵּס לְמִבְצָע: הוֹלְכִים עַל אֶרֶץ נְקִיָּה! רֵאשִׁית, לְהַפְסִיק לְהַשְׁלִיךְ פְּסֹלֶת בִּרְשׁוּת הָרַבִּים. וְשֵׁנִית, לֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ וְלֶאֱסֹף גַּם פְּסֹלֶת שֶׁאֲחֵרִים הִשְׁאִירוּ.

אוֹמְרִים שֶׁשְּׁוֵיץ נְקִיָּה, כִּי יֵשׁ לָהּ 5 מִילְיוֹן פּוֹעֲלֵי נִקָּיוֹן. זֹאת אוֹמֶרֶת, כָּל תּוֹשָׁב דּוֹאֵג לְנִקְיוֹן אַרְצוֹ. גַּם אָנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת כָּךְ. בְּאַרְצֵנוּ יֵשׁ כְּמִילְיוֹן וַחֲצִי מִילְיוֹן יְלָדִים. אִם כָּל יֶלֶד יֶאֱסֹף בְּכָל יוֹם לִכְלוּךְ אֶחָד – יִהְיוּ בְּחוּצוֹת יִשְׂרָאֵל פָּחוֹת מ־1.5 מִילְיוֹן לִכְלוּכִים פָּחוֹת. וְאִם כָּל יֶלֶד יָרִים שְׁלֹשָׁה לִכְלוּכִים בַּיּוֹם – לָבֶטַח תִּהְיֶה אַרְצֵנוּ יָפָה וּנְקִיָּה.

אָז לָמָּה אַתֶּם מְחַכִּים? צְאוּ לְמִבְצָע נִקָּיוֹן!

חומר וזה בני שנתיים

דברי חכמה

אֵין כְּנִיסָה

"זֶה הַחֶדֶר שֶׁלִּי. אֵין לְךָ רְשׁוּת לְהִכָּנֵס". "שֶׁלֹּא תָּעֵזִּי לִפְתֹּחַ אֶת הַמַּגֵּרָה שֶׁלִּי". "אִם מִישֶׁהוּ יִסְתַּכֵּל בַּיּוֹמָן שֶׁלִּי"... כִּמְעַט כֻּלָּם מַרְגִּישִׁים שֶׁחָשׁוּב שֶׁתִּהְיֶה פִּנָּה שֶׁאֵלֶיהָ לֹא כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהִכָּנֵס, וּמִי שֶׁיָּכוֹל – לֹא נִכְנָס סְתָם כָּךְ. מִצַּד שֵׁנִי – קָשֶׁה הַיּוֹם לִשְׁמֹר עַל מָקוֹם כָּזֶה שֶׁאַף אֶחָד לֹא יִכָּנֵס אֵלָיו. אֶמְצָעֵי הַתִּקְשֹׁרֶת מַגִּיעִים לְכָל מָקוֹם. מְצַלְּמִים, מַקְלִיטִים, מְתָאֲרִים.

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה: דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל יָבֹא בְכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ"... אֶל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִכְנְסוּ רַק הַכֹּהֲנִים. אֶל קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים (חֶדֶר בַּמִּקְדָּשׁ) – רַק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, וְגַם הוּא לֹא בְּכָל עֵת.

אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁבַּחֶדֶר שֶׁלִּי יֶשְׁנָם דְּבָרִים יוֹצְאִים מִגֶּדֶר הָרָגִיל, אִם תִּפְתְּחוּ אֶת הַמַּגֵּרָה שֶׁלִּי תִּמְצְאוּ בָּהּ דְּבָרִים פְּשׁוּטִים: מַחְבֶּרֶת, עִפָּרוֹן, צֶדֶף שֶׁמָּצָאתִי בַּטִּיּוּל. בַּיּוֹמָן שֶׁלִּי כְּתוּבִים דְּבָרִים שֶׁיּוֹמָנִים לָהֶם כְּתוּבִים בְּסִפְרֵי יוֹמָנִים אֲחֵרִים. וּבְכָל זֹאת, זֶה כֵּיף מְיֻחָד שֶׁהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֵם רַק שֶׁלִּי, וְאַף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ עֲלֵיהֶם.

זֶה לֹא רַק כֵּיף, זֶה גַּם חָשׁוּב לְהִתְרַגֵּל לְכָךְ שֶׁדְּבָרִים יְכוֹלִים לִקְרוֹת גַּם מִבְּלִי שֶׁאַף אֶחָד יֵדַע. וַאֲנִי מְסֻגָּל לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים גַּם כְּשֶׁלֹּא מִסְתַּכְּלִים עָלַי. טוֹב לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים כְּפִי שֶׁהֵם נוֹבְעִים מִתּוֹךְ שֶׁלָּנוּ וּבְלִי שֶׁהַחֶבְרָה תַּשְׁגִּיחַ אוֹתָם, תַּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם.

יוֹמָן, מַגֵּרָה אוֹ חֶדֶר, וַאֲפִלּוּ סְתָם סוֹד קָטָן שֶׁשּׁוֹמְרִים וְלֹא מְמַהֲרִים לְגַלּוֹת לְחָבֵר.

משה מאיר

הכלנית

עבדה על פי המיתולוגיה היונית:

רותי אהרוני

ונוס, אלת היפי והאהבה, התאהבה יום אחד בעלם צעיר ויפהפה ששמו אדוניס. אדוניס היה צייד ולהב וונוס דאגה מאד לשלומו. מדי פעם היתה מלוה אותו במסעות הציד שלו כדי לשמור ולהגן עליו. היא היתה תוורת ומזהירה אותו שלא יסכן את עצמו, אך הוא לא פחד ולא הקשיב לאזהרותיה.

באחד הימים, כשיצא לציד, ראה אדוניס חזיר־בר והחל לרדוף אחריו. הוא הצליח להשיג את החזיר ותקע בו את חניתו. החזיר הפצוע השתולל מזעם, זנק על אדוניס ותקע בגופו את ניביו החדים. אדוניס נפצע פצעים אנושים ונפל מתבוסס בדמו.

ונוס רחפה אותה שעה בשמים במרכבתה, ושמעה את אנחותיו קורעות הלב. מיד הדהירה את מרכבתה למטה וכשהתקרבה לאדמה יכלה לראות כיצד הדם הנוזל אוזל מגופו של אדוניס. כשנחתה המרכבה על האדמה ירדה ממנה האלה, רצה אל אהובה ונשקה את פניו החוורות. אולם היא אחרה את המועד – החיים כבר עזבו את גופו, ולבה נשבר מצער, כי לא יכלה להחיותו.

לקחה ונוס מעט נקטר, שהוא משקה הפלא של האלים, והזליפה כמה טפות מן הנוזל על דמו השפוך של אדוניס. והנה, במקום שבו התערבב הנקטר בדם, צמח פרח אדום כדם – פרח הכלנית. כל חדשי החרף פורחת הכלנית, אך כמו אדוניס אין היא מאריכה ימים. בבוא הקיץ נובלת הכלנית, עליה מתיבשים והיא חוזרת לעולם השאול, אל עולם המתים – עד החרף הבא, עת חוזר הפרח היפהפה ופורח על ההרים ועל הגבעות בפרחיו האדמים.

ציור: אורלי לנצט

תקציר הפרק הקודם: יום מוצלח היה לרונן מבחינת השילוחים. גם לאימו עזר והיא שיבחה אותו על כך מאוד.

פרק 18: רונן משביע את אביגדור לא לגלות דבר

"הולכים?" שאל אביגדור.

"כן, נלך, ובדרך לשכונה אני רוצה לגלות לך משהו", פתח רונן. וכשקם אביגדור וצעד לידו, המשיך רונן ואמר: "פעם היתה לאמא שלי חברה, שגם היא גרה בשכונת הנשיא, אחת שקוראים לה בלה. עכשיו היא כבר לא חברה שלה, כי בלה זאת סידרה את אמא שלי והוציאה ממנה כספים.

"היא נעשתה מאוד עשירה, בלה. יש לה בבית המון דברים יקרים, וגם כסף שהיא מחזיקה בתיבה במזנון. הייתי אצלה וראיתי הכול. אין לה מה לעשות בכסף הזה שהיא מוציאה מהאנשים, ואני צריך כסף. וגם לך כדאי שיהיה קצת כסף, שתוכל לקנות דברים. אתה מבין?"

עד כה הלך רונן כשעיניו בשביל ולא הסתכל לראות איזה רושם עושים דבריו על אביגדור. כעת נעמד רגע והתבונן בפניו השמנים של הנער.

"אתה מבין?" שאל רונן.

אביגדור משך בכתפיו בחוסר ישע ויחד עם זאת הניד את ראשו, כאילו הבין ולא הבין כאחת.

"בוא, נלך", נגע רונן בזרועו של אביגדור, "אני רוצה להסביר את התכנית שלי: בלה מוכרת דברים ולי יש כסף. אתה רואה? אנחנו נלך לבית שלה, ואני אגיד לה שבאתי לקנות מתנה להורי. ואז אני אכנס לדירה ואשאיר את הדלת פתוחה, שגם אתה תוכל להיכנס. וכל דבר שבלה תראה לי בסלון אני אגיד לה שזה לא מה שאני מחפש, כדי שהיא תיקח אותי לחדרים האחרים. ובינתיים, אתה תיכנס לסלון ותיגש למזנון. ושם, מתחת לטלוויזיה, נמצאת התיבה שלה עם הכסף. אתה צריך להוציא את התיבה מהמזנון, מהר, לצאת מהדירה וללכת לעץ חברוש שישבנו עכשיו מתחתיו. קרוב לעץ ישנם שיחים ואני חפרתי ביניהם בור. אתה תמצא אותו בקלות. שים בתוכו את התיבה וכסה אותה בחול ובענפים. ואם מישהו ישאל אותך בדרך מה התיבה הזאת, לא תענה, תמשיך ללכת כאילו שאתה לא שומע וזהו. ובשום אופן אסור לך להזכיר את השם שלי. אני רוצה שתישבע לי שאם יחקרו אותך, לא חשוב מי, לא תוציא את השם שלי מהפה שלך. תישבע לי ותדע שהגנב מגנב פטור".

עוד רונן מדבר וכבר נראו מקרוב בתיה הנישאים של שכונת הנשיא.

המשך בשבוע הבא

דורית אורגד

שירי שטות

אני הוא המלך ואת המלכה,
נשכב ונישן במטה הרכה.
נשלח פועלות לעבוד בגנה,
לעדר, לגרף ולנקות כל פנה
ואנחנו נישן במטה הרכה,
כי אני הוא המלך ואת המלכה.

מתוך הספר "אמא אוהה" בהוצאת מודן

מפגן כלבים מגזע "רועה גרמני" במשמר העמק

בקר אחד, בשבת אביבית במיוחד, נהרו מכוניות לקבוץ משמר העמק. בהרבה מהמכוניות בלטו כלבים גדולים בעלי פרוה כהה מעורבת בצבע דבש ובעלי אזנים זקורות ומחדדות. היו אלה כלבים מגזע "רועה גרמני", אשר עמדו להשתתף במפגן כלבים שנערך במסגרת ארועי 40 שנה למדינה.

כ־50 כלבים יפים גזעיים צעדו בסך סביב זירה רחבה, מובלים בידי בעליהם תואמים. הבעלים נשאו עליהם תג עם מספר המשתתף, שם הכלב ושמות הוריו. היחוס המשפחתי של הכלב חשוב לא פחות ואולי יותר מאשר אצל בני אדם. שני שופטים בדקו את הכלבים בדיקה קפדנית. מבנה הכלב "הטוב" חיב להיות על פי תקן מסים, ארך, גבה, שפוע הגב, זוית האזן, מצב השנים, מצב הפרוה וכו'. שום פרט לא נעלם מעיני השופטים. בחינה אחרת היא צורת ההליכה, אפן הריצה והקשר בין הכלב לבעליו. נשים, גברים וילדים השתתפו בהולכת הכלבים בזירה, בעוד בני משפחותיהם ישבו או עמדו סביב ועודדו בקריאות ומות את כלב טפוחיהם.

הכלבים בזירה במשמר העמק

לבסוף פסקו השופטים. נבחרו עשרת "הזכרים הטובים" ועשר "הנקבות הטובות" עפ"י קבוצות גיל, ובמקומות הראשונים אף זכו בפרס: שקיות "בונזו" למאכל. נבחרו גם אלוף ואלופה ולבעלים המאשרים הענקו גביעים.

בסיום התחרויות נערכה תצוגת אילוף מרהיבה. ארבעה כלבים בוגרים, שעברו קורסים לאילוף מתקדם, הדגימו לפני הקהל את הבצועים שכלבים מסגלים לבצע לאחר אמון ממשך: קפיצות מעל גדר וגדר תיל לפי פקודה, זנוק דרך חשוק בוער, התקפה לפי פקודה ובלימת התקפה לפי פקודה – והם זכו במחיאות כפים חמות מקהל הצופים המתפעל.

חוה חבושי

על הבמה

הצגה "על חבל דק"

בתאטרון לילדים ולנער

המחזה "על חבל דק" עוסק בהתמודדותה של ילדה בת עשר עם בעיות רגשיות המתעוררות כאשר מצטרפת למשפחה אם חורגת. אלה (אילי), גבורת המחזה, מתמודדת עם העניין באמצעות דמיונה העשיר. היא מנהלת שיחות בין הליצן והבבה המאהבים עליה ובין "קולי" פנימי, המגולם בידי בובתה, שחקנית לבושה ומלבשת כמוה ומלוה אותה לכל מקום. ה"קולי" הזה ממלא את תפקיד היצר הרע, והוא מעלה תמיד בשיחה את המחשבות הכבדים ביותר ואת רגשות ההתנגדות החזקים ביותר.

חשוב לציין כי מדמותה של האם, כפי שהקהל רואה אותה אי אפשר להסיק שהיא דמות שלילית, והילדה אינה רואה אותה כמות שהיא, אלא כמו שהיא מדמינת לעצמה שצריכה להיות אם חורגת, לפי האגדות המסכרות לנו. כך, למשל, כאשר האם דורשת ממנה לאסף את הצעצועים ולנקות את החדר, מתחילה אילי לחשב: "אולי היא רוצה ללמד אותי לנקות, כדי לשלח אותי אחר־כך לנקות בתים של אנשים עשירים?"

הסוף הטוב – פתרון הבעיות, השלמה בין האם והבת – משנה במחזה בצורה קצת פתאמית, ללא הכנה מקדמת, ולכן הוא נראה קצת לא הגיוני, והדבר זה פוגם בהרגשת האמינות וגם בהרגשת הקצב והפרופורציות (התאמה בין החלקים) של המתרחש.

אך למרות המגרעת הזאת נראה שהדבר החשוב בהצגה הוא מתן רשות הדבור לילדה ולעולמה הפנימי, על כל הדמיונות, החששות והחרדות. המחזה מכבד את כל אלה, וכאלו אומר: זה בסדר, גם לכל זה יש מקום ויש זכות קיום. ואחרי שנתן בטוי לכל הפחדים והכעס, אפשר יהיה לפתר את הבעיות.

המשחק והמשחק בהצגה, המעלית במסגרת "התאטרון לילדים ולנער", טובים בדרך כלל, ובמיוחד ראויים לשבח השחקנים המגלמים את הדמויות הדמיוניות – ויקטור עטר (צולי הליצן), רנה חרוש (לילי הבבה) ועל זיו (ה"קולי"). אך מאחר הנגבי, המגלם את תפקיד האב, אפשר היה לצפות שיהיה חביב יותר, כי הרי מדבר באב שהוא החבר הטוב ביותר של בתו.

עטרה מוסקוביץ'

אמא בואי

אמא, בואי, רק לך אספר,
כי זה סוד רק שלי ושלך,
ולא רוצה על זה לדבר,
עם אף אחד אחר.

גיל היום הרביץ לי מכות,
ובקוקו נתן משיכה.
זה כאב והתחלתי לבכות,
ומיד הוא בקש סליחה.

בדרך הביתה אלי נגש,
ולפני את השער פתח,
ובחיוך אל אזני הוא רכן ולחש:
רוני, אני אוהב אותך

ויותר אני לא כועסת, וכבר סלחתי לו,
ואמא, את יודעת, אני קצת אוהבת
אותו.

נעמי ויינר